

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

Jaro vždy přináší nový začátek. Ať už ho vnímáme jako změnu v přírodě, nebo jako příležitost k posunu v práci a osobním životě, jedno je jisté. Otevírá se prostor pro konkrétní kroky, které

posunou věci vpřed. V naší obci tomu není jinak. Po zimním období plánování a příprav začínáme s realizací projektů, na kterých jsme dlouho pracovali. Letos nás čeká několik důležitých stavebních akcí, které mají zásadní význam pro vzhled i fungování Kvasic.

Podařilo se rozebrat dvě významné investice, které budou mít dlouhodobý přínos pro celou obec. První z nich je rozsáhlé restaurování křížové cesty a Kalvárie, které patří k nejcenějším památkám nejen v Kvasicích. Jde totiž o unikátní sakrální památku, která je velmi vzácná v celorepublikovém měřítku. Díky dotačním prostředkům i podpoře dárců a sousedních obcí můžeme kulturní i duchovní dominantu naší obce zachovat pro další generace.

Druhou zásadní akcí je kompletní obnova ulice Hráza. Dojde k rekonstrukci sítí, veřejného osvětlení, komunikace, chodníků i parkovacích míst. Vznikne bezpečný, funkční a estetický prostor, který bude sloužit obyvatelům po desítky let. Víím, že každá stavba s sebou nese dočasné nepohodlí, ale věřím, že výsledek bude stát za to.

Dále na léto chystáme rekonstrukci celé střechy základní školy, přičemž právě probíhá výběrové řízení na dodavatele.

Dovolte mi, abych vám všem popřál klidné jaro a hlavně pevné zdraví. Ať už jste Veli-konoce prožívali jakkoli, nesly v sobě důležité poselství, že po každé zimě přichází nový život, nový prostor k růstu, nová naděje.

Děkuji vám za podporu, trpělivost a zájem o dění v obci.

Dušan Odehnal

Vedení Kvasic ocenilo sportovce, kteří v loňském roce dosáhli úspěchů ve svém odvětví. Na fotografii je starosta Dušan Odehnal a rallye závodník Tomáš Směja (vpravo).

ŽÁCI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY KVASICE PATŘÍ MEZI NEJLEPŠÍ V OKRESE

Loňští deváťáci ze Základní školy Kvasice dosáhli vynikajícího výsledku u přijímacích zkoušek na střední školy. Podle údajů Cermatu, které zpracoval Deník, obsadili v celkovém hodnocení žáků z přibližně 50 základních škol okresu Kroměříž skvělé 5. místo.

V matematice se žáci umístili na 4. místě s mediánem 25 bodů, v českém jazyce pak na 6. místě s mediánem 30,5 bodu.

„Výsledek je velkým úspěchem nejen pro samotné žáky, ale také pro celý pedagogický sbor školy. Odráží systematickou přípravu, nasazení

učitelů, podporu rodičů a především zodpovědný přístup samotných dětí,” sdělil ředitel školy František Látal.

Základní škola Kvasice tak potvrzuje, že patří mezi kvalitní školy v regionu, které své žáky dobře připravují na další vzdělávací etapu.

„Věříme, že stejně úspěšní budou naši žáci i na středních školách, kde na ně čekají nové výzvy a možnosti rozvoje. Přejeme jim, aby si našli cestu, která je bude bavit a motivovat k dalšímu vzdělávání,” uzavřel ředitel.

text: Jana Hlavinková

KVASICKÉ NOVINY SLAVÍ ÚSPĚCH, V SOUTĚŽI ZÍSKALY 46 BODŮ Z 50

Kvasické noviny vycházejí už více než dvacet let a za tu dobu si našly pevné místo v životě místních obyvatel. Posledních deset let se o jejich podobu stará Jana Hlavinková, která je nejen autorkou velké části textů, ale také koordinuje celý tým spolupracovníků, jenž se na vydávání zpravodaje podílí.

V říjnu loňského roku přihlásil starosta Dušan Odehnal Kvasické noviny do největší české soutěže radničních zpravodajů „Radniční listy roku 2024“, kde se utkalo 156 zpravodajů z celé republiky. Kvasice soutěžily v kategorii obcí od 2 do 10 000 obyvatel. Městečko bylo v kategorii nejmenší přihlášenou obcí, přesto dosáhlo výjimečného výsledku v konkurenci mnohem větších měst. Získalo 46 bodů z 50 možných a umístilo se na 2. místě v okresním kole a na 7. místě v kole krajském. Odborná porota zpravodajů zhodnotila jako nadprůměrně kvalitní.

„Z hlediska kvality textů článků, ale i výběrem titulků je zpra-

vodaj perfektní. Texty jsou čtivé, zajímavé, výstižné a na dobré lingvistické i pravopisné úrovni,“ stojí v nezávislém hodnocení.

Komise ocenila především osobité a originální zpracování, čtivé a jazykově kvalitní texty, praktické informace i široký tematický záběr. Zpravodaj podle komise výrazně přesahuje úřední rámec, a je tak skutečným zrcadlem života v obci. Kladně hodnotili i vzdělávací články a pře-

hlednost informací pro občany.

Jako jediný nedostatek porota zmínila grafické zpracování – ač nadprůměrné, doporučila jeho modernizaci směrem k elegantnější, jednodušší a přehlednější sazbě, rezervy vidí i v designu obálky.

„Mám z výsledku velikou radost. Potvrdilo se, že i malé městečko může mít kvalitní zpravodaj, který obstojí v celostátní konkurenci. Velké poděkování

patří paní Hlavinkové a jejím spolupracovníkům, díky jejich práci a profesionalitě máme krásný zpravodaj, který dělá naší obci čest,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

Jana Hlavinková vystudovala obor marketing na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Má za sebou patnáct let praxe jako redaktorka, editorka, autorka publikací, koordinátorka a PR manažerka výstavy.

Bodové hodnocení

ZÁKAZ PÁLENÍ LISTÍ PLATÍ I PRO KVASICE

Od letošního března platí celostátní zákaz pálení listí, trávy a dalšího rostlinného odpadu. Opatření vychází z novely zákona o ochraně ovzduší a týká se všech obcí včetně Kvasic. Porušení může znamenat pokutu až 100 000 korun.

Na nutnost dodržování nových pravidel upozorňuje i starosta Dušan Odehnal. „Prosím všechny obyvatele, aby vládní nařízení respektovali. Je to změna, která má pomoci zlepšit kvalitu ovzduší a chránit zdraví nás všech. Kouř má neblahé zdravotní následky pro chronicky nemocné,“ uvedl starosta.

Podle něho se už začalo nařízení vymáhat. „Policie ČR už v Kvasicích navštívila několik obyvatel, kteří pálili listí, a ti vůbec netušili, že to nesmí dělat,“ dodal starosta. Zároveň vyzval občany, aby využívali sběrný dvůr nebo kompostování.

Díky zákazu by mělo dojít ke snížení emisí z lokálních zdrojů, tedy z domácností, které dosud nikdo nijak zvlášť nekontroloval. Obecní úřady často nestíhaly řešit stížnosti a neměly ani žádný efektivní nástroj, jak obtěžující pálení, které způsobovalo kouř a zápach, ovlivnit jinak, než ústní domluvou.

V DUBNU PROBĚHNE PLOŠNÁ DERATIZACE

V městečku se chystá pravidelná plošná deratizace, která zajistí čistší a hygieničtější prostředí pro všechny obyvatele. Ošetření kanalizační sítě, veřejných ploch a vybraných objektů provede odborná firma Deratex, spol. s r. o., ze Zlína. První etapa deratizace se uskutečnila 7. 4. a 17. 4., další bude ještě 24. dubna.

Cílem akce je snížit výskyt hlodavců, kteří mohou přenášet nemoci, způsobovat škody na majetku a zhoršovat hygienické podmínky v obci.

Deratizace patří mezi běžná preventivní opatření, která obce pravidelně provádějí, aby udržely prostředí zdravé a bezpečné. Hlodavci se často vyskytují v kanalizacích, kolem odpadkových košů, na veřejných plochách i v blízkosti obytných domů a hospodářských stavení. Právě proto je důležité zasáhnout plošně a koordinovaně.

Občané se nemusí ničeho obávat – odborníci z firmy Deratex postupují s maximální opatrností a používají profesionální prostředky. Pokud

někdo zaznamená zvýšený výskyt hlodavců ve svém okolí, může se obrátit buď přímo na pracovníky deratizační firmy, nebo svůj požadavek nahlásit na obecní úřad. Obec tím zajistí, aby se ošetření provedlo skutečně komplexně.

„Deratizace je důležitým krokem pro udržení zdravého prostředí v obci a předcházení problémům, které by mohly vzniknout při přemnožení hlodavců. Děkujeme všem občanům za spolupráci,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

texty: Jana Hlavinková

NA HRÁZI ZAČNOU STAVEBNÍ PRÁCE, ULICE SE PROMĚNÍ

Ulice Hráza, která vede od Husova sboru až k řece Moravě, se letos dočká zásadní proměny. Rekonstrukce zasáhne prakticky všechny části uličního prostoru – od inženýrských sítí až po nový povrch, parkovací místa a odvodnění. Obyvatelé této části Kvasic se tak mohou těšit na kvalitnější a bezpečnější prostředí, které odpovídá současným potřebám.

Práce začnou už v jarních měsících a potrvají přibližně do června. V první fázi dojde k výměně a zakopání vedení nízkého napětí (NN), natažení optických kabelů a výstavbě nového veřejného osvětlení. Opatření zvýší spolehlivost sítí, zlepši vzhled ulice a odstraní rušivé nadzemní vedení.

Po Kvasické pouti, která je v polovině srpna, naváže druhá etapa rekonstrukce, která se zaměří na výstavbu nového chodníku, komunikace, parkovacích míst, dešťových svodů, odvodnění a zasakovacích systémů. Dešťová voda tak bude efektivně odváděna a nebude zatěžovat

okolní nemovitosti ani vozovku. Ulice se zároveň rozšíří, čímž vznikne více prostoru pro parkování přímo u domů.

Povrch komunikace bude tvořit kombinace původních a nových žulových kostek, které zachovají charakter místa. Před kostelem vznikne úsek s novou asfaltovou vozovkou, který celkovému vzhledu dodá čistotu a funkčnost.

Starosta Dušan Odehnal zároveň vyzývá obyvatele Hrázy, aby v rámci stavebních prací zvážili opravu svých kanalizačních přípojek.

„Při rekonstrukci komunikace je ideální příležitost zkontrolovat a případně opravit přípojky, které bývají jinak těžko přístupné. Ušetří to pozdější komplikace i náklady,“ vysvětluje starosta.

Rekonstrukce ulice Hráza přinese moderní a ucelené řešení, které výrazně zlepši kvalitu bydlení i celkový vzhled této části obce. Vedení městečka prosí občany o trpělivost v průběhu stavby a věří, že výsledek bude stát za to.

DRUHÁ POLOVINA POPLATKŮ ZA ODPADY SE PLATÍ DO 31. SRPNA

Obec Kvasice stanovila poplatky na rok 2025. Týkají se jak odvozu komunálního odpadu, tak chovu psů. Výše částek se liší podle věku, místa bydliště i dalších podmínek. Přinášíme přehled sazeb, výjimek a termínů splatnosti.

Sazba poplatku za odvoz odpadu:

- sazba poplatku pro občana, který má trvalý pobyt v obci: **840 Kč**
(od poplatku jsou osvobozeni děti od narození do konce kalendářního roku, ve kterém dosáhnou tří let)
- děti od 4 do 14 let (včetně): **420 Kč**

- studenti od 15 do 26 let na základě potvrzení o studiu: **420 Kč**

- občané od 75 let: **420 Kč**

- občané, kteří se zdržují v zahraničí déle jak 3 měsíce (nutno doložit doklad) **420 Kč**

Poplatek je splatný jednorázově nebo ve dvou splátkách.

První splátka musí být uhrazena do 31. 3. 2025 a druhá do 31. 8. 2025.

- občané, kteří vlastní stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba: **840 Kč**

Tento poplatek je splatný jednorázově.

Poplatek ze psů

Sazba poplatku za kalendářní rok činí:

- u prvního psa v rodinném domě **100 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v rodinném domě **150 Kč**
- za prvního psa chovaného v bytovém domě **200 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa téhož držitele v bytovém domě **300 Kč**
- za prvního psa chovaného v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna **60 Kč**
- za druhého a dalšího chovaného psa v obvodu obce – části Chlum, Nový Dvůr, Pod Cihelnou a Cihelna **90 Kč**
- za psa chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **60 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa, chovaného v rodinném domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **90 Kč**
- za psa chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, sirotčího, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu **120 Kč**
- za druhého a každého dalšího psa, chovaného v bytovém domě, jehož držitelem je osoba starší 65 let nebo poživatel invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu, který je jeho jediným zdrojem příjmu nebo sirotčího důchodu **180 Kč**

V případě požadavku na úlevu od poplatku je nutné zároveň s žádostí zaslat i naskenované potvrzení o studiu. Úleva se poskytuje studentům od 15 do 26 let, proto musí potvrzení o studiu doložit všichni poplatníci, kteří v roce 2025 dovrší 15 let. Žáci základní školy mohou místo potvrzení doložit čestné prohlášení. Bez tohoto potvrzení nelze nárok na slevu uplatnit.

Poplatky lze platit na Obecním úřadě v Kvasicích buď hotově nebo kartou, dále lze platit převodem z účtu.

OBEC KVASICE OCENILA ÚSPĚŠNÉ SPORTOVCE – ZA PÍLI, VÝSLEDKY I DOBROU REPREZENTACI

Na lednovém zasedání zastupitelstva ocenila obec Kvasice sportovce, kteří v loňském roce dosáhli výjimečných výsledků a reprezentovali městečko, své kluby i sami sebe. Nešlo jen o sportovní úspěchy, ale také o vytrvalost, sebekázeň a poctivou práci, která za nimi stojí.

„Jsem moc rád, že u nás máme tolik talentovaných sportovců. Děkuji vám za to, co děláte, smekám před vámi a mám k vám velký respekt,“ uvedl starosta Dušan Odehnal. Každému oceněnému osobně předal pamětní list a dárkovou kartu v hodnotě 1 000 Kč. Oceněné týmy pak obec podpoří nákupem sportovního vybavení do výše 5 000 Kč.

Být sportovcem neznamená jen obléct si dres a jít na závod nebo zápas. Znamená to vstávat dřív než ostatní, trénovat i ve chvílích, kdy se nechce, překonávat únavu, bolest nebo zklamání, a přesto jít dál. Znamená to mít pevný cíl, víru v sebe a ochotu obětovat volný čas i pohodlí. Není to život na gauči, ale cesta plná výzev, disciplíny a sebekontroly.

Všichni ocenění sportovci jsou inspirací nejen pro své vrstevníky, ale pro celou obec. Ukazují, že když člověk opravdu chce a něco pro to dělá, může dosáhnout čehokoliv. Každý z nás si totiž své limity určuje sám – a právě sport učí, že hranice jsou od toho, aby se překonávaly. Obec Kvasice si těchto lidí váží a je hrdá na to, že jsou její součástí.

Ocenění sportovci za rok 2024:

Kristýna Foldynová

* Hobby horsing Kvasice

* Zlatá medaile v Hobby horsingu MS Finsko 2024 – soutěž družstev, členka národního družstva MS Finsko 2024

Jako členka národního týmu reprezentovala Českou republiku na Mistrovství světa v Hobby Horsingu, které se letos konalo ve Finsku – v zemi, kde tento sport vznikl a má silnou tradici. V soutěži družstev se českému týmu podařilo porazit silnou mezinárodní konkurenci a vybojovat zlatou medaili. Hobby Horsing je netradiční, ale fyzicky náročný sport, který kombinuje prvky gymnastiky, tance a parkurového skákání.

Tadeáš Cífk

* lední hokej

* kapitán týmu HC Zubr Přerov v extralize dorostu – několik zápasů za HC Zubr Přerov v extralize juniorů a účast na Turnaji šesti zemí ve Finsku za reprezentaci U17

Patří mezi nejvýraznější talenty českého mládežnického hokeje. V roli kapitána dorosteneckého týmu HC Zubr Přerov vede své spoluhráče v Extralize dorostu a zároveň už stihl nastoupit i za juniorský tým v DHL Extralize juniorů. Svým přehledem, nasazením a vůdčími schopnostmi si vysloužil pozvánku do české reprezentace U17, se kterou se zúčastnil prestižního Turnaje šesti zemí ve finském Vierumäki.

Tomáš Směja

* Rallye

* 2. místo RNG Rallye, 2. místo pohár mládeže

Tomáš Směja, talentovaný automobilový jezdec, má za sebou úspěšnou sezónu 2024. Zúčastnil se Rentor Racing Rally Cupu II., kde startoval s vozem Škoda Fabia a svým výkonem zaujal v silné konkurenci. Po boku zkušeného navigátora Ladislava Tarabuse nastoupil také do 32. rallye Vyškov,

čímž potvrdil, že se stále výrazněji zapisuje do české rallye scény. Rallye má v jeho rodině silné kořeny – jeho otec David je zkušeným jezdcem a velkou inspirací. Tomáš tak pokračuje v rodinné tradici.

Lubomír Pliska

* Taekwon-do

* 3. místo na Mistrovství ČR za technické sestavy a sportovní boj Taekwon-do

Farář Církve československé husitské v Kvasicích je známý nejen svou duchovní službou, ale také jako úspěšný sportovec v disciplíně taekwon-do. V minulosti získal i medaile na Mistrovství Evropy a ke sportu vede nejen své děti. Přímou v Kvasicích vede výuku tohoto sportu.

Metoděj Pliska

* Taekwon-do

* 2. místo na Mistrovství ČR za sportovní boj Taekwon-do

Syn Lubomíra Plisky, který se pod jeho vedením připravuje na závody a už dosáhl úspěchů nejen v ČR, ale i na mezinárodním poli. Píle, cílevědomost, disciplína a vytrvalost mu nejsou cizí a má velký vzor ve svém otci.

Ondřej Kahaja

* dračí lodě

* dvě zlaté medaile na MS národů Filipíny 2024

Ondřej Kahaja se stal dvojnásobným mistrem světa na Mistrovství světa národních posádek v dračích lodích, které se konalo na přelomu října a listopadu 2024 ve filipínském Puerto Princessa. V reprezentačních posádkách MIX 20 a OPEN 20 pomohl českému týmu k vítězství na dvoukilometrové trati. Ondřej se stejně jako jeho otec Tomáš a bratři Vítek a Tomáš věnuje tomuto sportu ve spolku KOTVY Kvasice, z. s.

Ondřej Kahaja

Mistrovství Evropy v Račicích v dračích lodích:

Vítek Kahaja – 1× zlato, 2× bronz, 3× stříbro

Veronika Kučerová – 1× zlato, 2× stříbro, 5× bronz

Veronika Havránková – 3× zlato, 2× stříbro, 1× bronz

Magdaléna Klementová – 3× zlato, 2× stříbro, 1× bronz

Eva Říhová – 3× zlato, 2× stříbro, 1× bronz

Roman Augustin – 1× zlato, 2× stříbro, 3× bronz

Marek Valach – 1× zlato, 2× bronz a 3× stříbro

Marek Valach

Roman Augustin

Veronika Kučerová

Vítka Kahaja

V červenci 2024 hostila Labe aréna v Račicích 15. mistrovství Evropy národních posádek v dračích lodích. Na prestižní sportovní akci se sjely týmy z celé Evropy, aby poměřily síly na tratích různých délek a v několika věkových kategoriích. Nechyběli ani zástupci spolku Kotvy Kvasice, kteří dlouhodobě patří mezi nejlepší v republice. Do české reprezentace se nominovalo hned několik členů klubu a přivezli domů celou sbírku medailí. Úspěch v Račicích potvrdil, že Kvasice mají ve svém středu řadu šikovných a cílevědomých sportovců, kteří dělají čest nejen svému klubu, ale i celé obci.

FC Kvasice

* fotbal

* vítězství v kr. přeboru a vítězství v soutěži Pohár hejtmána Zlínského kraje

Fotbalisté FC Kvasice mají za sebou mimořádně úspěšnou sezónu 2023/2024. Nejprve zvítězili v Krajském přeboru Zlínského kraje, čímž si zajistili postup do vyšší soutěže. Na skvělé výsledky navázali také v pohárové soutěži, když triumfovali ve finále Poháru hejtmána Zlínského kraje, kde porazili tým Slušovic. Utkání se odehrálo na stadionu Letná a stoper Radim Zapletal jej po závěrečném hvizdu popsal jako „vrchol kariéry“. FC Kvasice tak potvrdil svou výbornou formu a sílu kolektivu.

KOTVY Kvasice, z. s.

* dračí loď

* vítězství v Národním poháru mládeže dračích lodí 2024

Rok 2024 byl pro mládežnické posádky spolku Kotvy Kvasice mimořádně úspěšný. Klub totiž zvítězil v celostátní soutěži Národní pohár mládeže dračích lodí, která je považována za nejprestižnější sérii závodů mládeže v tomto sportu. Soutěž, organizovaná Radou mládeže dračích lodí a Českou asociací dračích lodí, zahrnuje celoroční bodovanou sérii závodů napříč republikou. Kluby zde sbírají body za výsledky z jednotlivých závodů a soutěží o celkové prvenství. Vítězství spolku Kotvy Kvasice je důkazem nejen výborné sportovní formy mladých závodníků, ale také systematické a dlouhodobé práce s mládeží.

text: Jana Hlavinková

ZLATÝ CERTIFIKÁT

v kategorii

Ekologická obec

udělujeme obci

Kvasice19.03.2025
V Praze, dne

Mgr. Jan Vrba

ZLATÝ CERTIFIKÁT POTVRZUJE EKOLOGICKÝ PŘÍSTUP KVASIC

Zpětný odběr vysloužilých elektrospotřebičů má smysl a v Kvasicích to dokazují konkrétními výsledky. Právě díky odpovědnému přístupu k třídění elektroodpadu získala obec Zlatý certifikát Ekologická firma, který každoročně uděluje nezisková společnost ASEKOL. Certifikát je oceněním za mimořádný přínos v oblasti recyklace a ochrany životního prostředí.

„Správné třídění starých elektrospotřebičů je velmi důležité, protože často obsahují látky, které mohou škodit přírodě i lidskému zdraví, pokud skončí na nesprávném místě. Zároveň v sobě ukrývají cenné materiály, které lze znovu využít. Právě proto má smysl je třídit,“ upozornil starosta Dušan Odehnal.

Každý odevzdaný spotřebič přispívá k nižší produkci emisí, snižuje tlak na těžbu přírodních zdrojů a pomáhá šetřit energii. Výsledky sběru ukazují, že lidem v obci není životní prostředí lhostejné.

Získání zlatého certifikátu není jen formální ocenění – představuje uznání společné snahy občanů i vedení obce. Zároveň slouží jako motivace do budoucna: pokračovat v odpovědném zacházení s odpadem, přemýšlet nad dopady každodenních rozhodnutí a pečovat o prostředí, ve kterém žijeme.

text: Jana Hlavinková

ÚMRTÍ

Listopad 2024Jiří Řihošek
Karel Štanglica
Miroslava Vaňharová**Leden 2025**Vladimír Zapletal
Miroslava Válková

TŘÍDĚNÍ ODPADU V KVASICÍCH PŘINÁŠÍ VÝSLEDKY I ODMĚNY

V obci Kvasice se dlouhodobě daří systematicky a zodpovědně třídit odpad. Občané mají možnost třídit běžné komodity, jako jsou papír, plast, čiré i barevné sklo, kovy a nápojové kartony, a to díky husté síti sběrných nádob rozmístěných po celé obci. Výsledky ukazují, že většina domácností se aktivně zapojuje do třídění, čímž nejen chrání životní prostředí, ale přispívá také k finančnímu přínosu.

Za třídění jsou odměny

Obec Kvasice za vytríděné odpady získává každý rok finanční odměny od společnosti EKO-KOM, a. s., která v rámci celostátního systému zajišťuje sběr, třídění a recyklaci obalových odpadů. Výše odměn se odvíjí nejen od množství, ale také od kvality vytríděného odpadu. To znamená, že čím více a lépe lidé třídí, tím vyšší je výsledná částka, kterou obec obdrží.

V roce 2024 činily odměny za jednotlivé komodity (papír, plast, sklo, kovy a kartony) za čtyři kvartály souhrnně přes 350 000 Kč. Kromě těchto částek obec obdržela také takzvanou základní odměnu a odměnu za úklid

jednorázových plastových obalů, která je určena za aktivní zapojení do údržby veřejných prostranství a čistoty v obci. Celkový finanční přínos za rok 2024 tak dosáhl téměř 352 000 Kč.

Třídte všechno, co nepatří do koše

Třídění má ale mnohem větší hodnotu než jen tu finanční. Každá správně vytríděná PET lahev, noviny nebo sklenice znamenají méně odpadu na skládce, méně emisí z výroby nových obalů, úsporu přírodních zdrojů a menší ekologickou zátěž.

„Je to jeden z nejjednodušších způsobů, jak může každý z nás přispět ke zdravějšímu prostředí – bez složitostí, bez velkých investic, jen s trochou každodenní odpovědnosti. Třídění odpadů je také jediným efektivním způsobem, jak udržet náklady za svoz popelnic na uzdě. Každé kilo odpadu odhozené do popelnice zvyšuje náklady na skládkovné, které musíme promítnout do ceny poplatků za popelnice,“ sdělil starosta Dušan Odehnal.

Třídění není jen o tom, co odhodíme do správné popelnice. Je to způsob myšlení a přístupu k přírodě i společnosti. Obec děkuje

všem občanům, kteří třídí, a věří, že jejich příklad bude inspirovat i další. Každá správně vytríděná

komodita totiž pomáhá nejen přírodě, ale i celé obci.

text: Jana Hlavinková

Odměny za tříděný odpad za rok 2024 Obci Kvasice:

komodity	1. kvartál	2. kvartál	3. kvartál	4. kvartál
papír	33 664,22 Kč	31 209,35 Kč	29 640,31 Kč	33 391,10 Kč
plast	24 934,77 Kč	25 797,45 Kč	30 392,88 Kč	25 703,44 Kč
sklo čiré	4 558,20 Kč	3 750,33 Kč	4 871,11 Kč	4 041,21 Kč
sklo směsné	5 367,41 Kč	4 934,95 Kč	4 024,37 Kč	4 653,07 Kč
kov	4 391,74 Kč	3 174,48 Kč	3 377,57 Kč	2 581,54 Kč
nápojový karton	205,40 Kč	284,40 Kč	331,80 Kč	316 Kč
základní odměna	13 206 Kč	13 206 Kč	13 206 Kč	13 206 Kč
úklid jednorázových plastových obalů	3 301,5 Kč	3 301,5 Kč	3 301,5 Kč	3 301,5 Kč
bonus	90 Kč	90 Kč	90 Kč	90 Kč
za kvartál celkem	89 719,24 Kč	85 748,46 Kč	89 235,54 Kč	87 283,86 Kč

zdroj: EKOKOM, a. s.

V KVASICÍCH ZAČALA ZÁCHRANA HISTORICKÉ KŘÍŽOVÉ CESTY

Obec Kvasice se rozhodla restaurovat křížovou cestu a Kalvárii z roku 1883, protože její současný stav je zcela nevyhovující a mnohé prvky jsou silně poškozené. Podnět k opravě podal Historický spolek městečka Kvasice, který vznikl v roce 2021. Některá zastavení existují už jen jako torzo nebo symbol, jiná jsou natolik narušená, že hrozí jejich zánik. Reliéfy trpí korozi, litinové ozdoby mají ulámané části, pískovcové podstavce jsou popraskané nebo provizorně doplněné betonem. Některé části navíc v minulosti poškodili vandalové, a proto se jako ochrana před dalším poničením přenesly na faru.

Restaurátor upozorňuje, že celkový technický stav památky je havarijní. Spojovací prvky korodují, základy degradují, některé sochy chybí nebo jsou značně poškozené. Proto doporučuje řadu prvků nahradit kopiemi z odolnějších materiálů, doplnit chybějící části a povrchy chránit vhodnými nátěry.

Cílem je památku nejen zachránit, ale také jí navrátit důstojnost a připomenout její historický a duchovní význam pro obec i návštěvníky.

Vedení obce Kvasice a Historickému spolku se podařilo sehnat peníze z dotací na odborný restaurátorský zásah, který nyní probíhá.

Křížové cestě hrozil zánik

Největší poškození zasáhlo Kalvárii, která tvoří vrchol celé památky. Kříž s Kristem přišel o horní část i obě ruce. Socha Panny Marie klečí před křížem zůstala jen jako torzo. Kámen, ze kterého ji vysekali, silně narušila voda a kyselé deště. Levého spoluukřížovaného už nenajdeme vůbec, pravého jen v podobě torza bez hlavy a horní poloviny těla. Oprava Kalvárie bude nejnáročnější částí celého restaurování. Některé prvky bude nutné znovu vytvořit podle historické dokumentace nebo podle zachovaných zlomků.

Poškození zasáhlo i jednotlivá zastavení křížové cesty. V několika kapličkách chybějí reliéfy, v jiných se propadly nebo je poškodila koroze. Litinové části popraskaly, některé ozdobné prvky se ulomily, nosné konstrukce už nedrží. Čtyři výjevy úplně chybějí. Farnost je v minulosti odstranila a ukryla na faru. Pískovcové podstavce se drolí, praskají a někde je kdysi někdo doplnil nevhodným betonem.

Restaurátor označil stav památky za havarijní. Spoje rezivějí, některé části se bortí a hrozí jejich rozpad. Doporučil nahradit vybrané prvky odolnějším materiálem, zpevnit nosné části, opravit praskliny, znovu doplnit chybějící reliéfy a celou křížovou cestu odborně zakonzervovat.

„Bez zásahu by památka dál chátrala a postupně by zanikla. Obec se proto rozhodla jednat včas a sehnala peníze na restaurování, které navrátí křížové cestě její původní podobu i důstojnost,“ nadnesl starosta Dušan Odehnal.

Práce probíhají v dílně

Restaurátorské práce na křížové cestě a Kalvárii budou probíhat systematicky a s velkým důrazem na odbornost. Restaurátor nejprve všechny části odborně demontoval a převezl je do ateliéru v Brně. Tam provedl další průzkumy a začal se samotným restaurováním. V dílně očistí poškozené materiály, opraví praskliny, zpevní narušené části a připraví chybějící prvky, například horní část Kristova kříže nebo jeho ulomené ruce. Nové doplňky vytvoří jako přesné repliky z umě-

lého kamene nebo pískovce, podle původních fragmentů. Až budou všechny prvky opravené, památku znovu sestaví a osadí zpět na původní místo. Práce zahrnují také kontrolu statiky, doplnění podstavců a konzervaci povrchů. Vzhledem k rozsahu a náročnosti zásahů půjde o několik měsíců intenzivní práce.

Podařilo se sehnat peníze

K tématu obnovy křížové cesty proběhla 11. března 2025 veřejná přednáška, kterou zorganizoval Historický spolek městečka Kvasice. Jejím cílem bylo, aby místním lidem nabídl hlubší pohled do historie i současného stavu jedinečné památky. Jako hlavní přednášející byl Martin Čihalík, historik umění a odborný garant projektu restaurování. Ve svém vystoupení přiblížil nejen výjimečnost kvasické křížové cesty, ale i průběh restaurátorských prací a důvody, proč je důležité památku zachovat. Ještě před jeho vystoupením Květa Koutňáková seznámila přítomné s historií tří křížových cest místě. První, v podobě sedmi kamenných kapliček na počest Panny Marie Sedmibolestné, vnikla již v 17. století. V roce 1731 ustanovil papež Klement XII. formát čtrnácti zastavení pro celou římskokatolickou církev. Dále podala informaci o spolupráci s Národním památkovým ústavem Kroměříž a dalšími zainteresovanými institucemi včetně představitelů církve. Následoval příspěvek starosty obce Dušana Odehnala o současnosti a budoucnosti památky včetně finančního zabezpečení.

„Na restaurování křížové cesty se nám podařilo získat nemalé peníze. Děkuji všem, kteří nás finančně podpořili, ať už z dotací, nebo sponzorským darem. Velmi si toho ceníme,“ vyjádřil vděčnost starosta.

Akce se zúčastnili členové Historického spolku Kvasice i zájemci z řad veřejnosti. Setkání vzbudilo pozitivní ohlas a potvrdilo, že lidem na zachování kulturního dědictví v obci záleží. Velkou diskuzi mezi přítomnými vzbudilo případné otočení jednotlivých zastavení křížové cesty z hlediska bezpečnosti poutníků a turistů, které

však i přes snahu investora a historického spolku úřady nepovolily.

Dotace i dárci

Obec získala 2 miliony korun z dotace ze Zlínského kraje, 1,9 milionu z Integrovaného regionálního operačního programu spadající pod Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, 10 000 Kč od firmy Elektromont – Hulín, s. r. o., 10 000 Kč od holešovské firmy RAPOS, s. r. o., 5 000 Kč od Nové Dědiny, 5 000 Kč od obce Bělov, 10 000 Kč od Římskokatolické farnosti Kvasice, 3 000 Kč od Karolína a Bařic-Velkých Těšan a 1 000 Kč od Vrbky. Náboženská obec Církve Československé husitské v Kvasicích přispěje částkou 18 000 Kč. Finanční dar přislíbila i obec Lubná a Sulimov. Z výstavy Historického spolku v podzemních prostorách obecního úřadu v roce 2023 se vybralo 10 500 Kč, z prodeje perníčků od Vaculíků se získaly 3 000 Kč. Mezi osobní dárcce patří s částkou 10 000 Kč Bohumil Kolomazník, návštěvníci kvasického muzea přispěli 750 Kč, Marie Kozelská ze Sulimova přispěla 1 000 Kč, Jar-

mila Kozelská také dala 1 000 Kč a manželé Jana a Květoslav Karkánovi přispěli 5 000 Kč.

„Děkujeme všem, kteří přispěli jakoukoliv částkou. Velmi si vážíme všech darů,“ poděkoval starosta.

Jedinečný odkaz našich předků

Křížová cesta a Kalvárie v Kvasicích patří k nejvýznamnějším památkám obce. Hraběnka Leopoldina Thun-Hohensteinová navázala na odkaz své matky Karoliny Bigot ze St. Quentin, která zde nechala zřídit křížovou cestu v roce 1858, aby posílila duchovní život v místě. Čtrnáct zastavení křížové cesty vzniklo ze zinkových plechů, na které malíři nanесли olejové obrazy jednotlivých výjevů. O dvacet pět let později byla zastavení doplněna litinovými reliéfy od významného sochaře Antona Dominika Fernkorna. Litinové části dodala blanenská slévárna. Zastavení navíc zdobí bohaté ornamenty a křížky s trojlístými konci. Křížová cesta začíná asi 300 metrů od obce směrem k Novému Dvoru, kde stojí prvních deset zastavení, zbylá čtyři a Kalvárie se nacházejí

v lese na kopci Skalka. Kalvárie tvoří tři vysoké kříže, z nichž střední nesl ukřižovaného Krista, před ním stála socha Panny Marie, po stranách viseli lotři. Sochy původně odlili slévači ze zinku a opatřili bronzovým nátěrem. Dnes je křížová cesta vzácným dokladem technického i výtvarného umění své doby – podobné kombinace zinkového a litinového materiálu se v českých zemích téměř nevyskytují. Na návrh Rady Zlínského kraje na Ministerstvo kultury ČR se podařilo křížovou cestu zapsat do seznamu kulturních památek.

text: Jana Hlavinková, Květa Koutňáková

Zlínský kraj bez hranic

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

ZE ŽIVOTA NA ZÁMKU

Spolufinancováno
Evropskou unií

Kvalita poskytovaných sociálních služeb a spokojenost našich klientů jsou pro nás prioritou. Snažíme se služby neustále zlepšovat tak, aby podporovaly schopnosti klientů a umožnily jim žít nezávisle a kvalitní život ve společnosti.

Z tohoto důvodu jsme se na podzim loňského roku zapojili do projektu „Cesta ke změně“. Je zaměřený na aplikování takových mechanismů zjišťování potřeb klientů a nezbytné míry podpory, na jejichž základě bude možné navrhnout, nastavit a společně s klientem naplánovat službu a aktivity, které budou v co největší míře splňovat požadavky na „běžný život“, kteří žijí vrstevníci našich klientů.

Mapování potřeb klientů je časově i odborně náročné a velké nároky se kladou i na samotné pracovníky, kteří se na mapování aktivně podílejí. Aby jim byla práce usnadněna, jsou pro ně v rámci projektu připraveny vzdělávací programy, stáže a taktéž podpora nezávislých odborníků.

Výsledky projektu umožní individuální přístup ke klientům, podpoří jejich osamostatnění, udržení

schopností a celkové zkvalitnění života ve všech jeho oblastech.

Aktivity i modernizace

Život na zámku byl v posledních měsících plný událostí. V listopadu jsme s klienty pekli a zdobili vánoční perníčky, vyráběli přáníčka a připravovali vánoční výzdobu. Jedním z vánočních dáreků pro naše klienty bylo vystoupení skupiny LAMA, které se konalo v polovině prosince a potěšilo všechny milovníky hudby.

Začátek roku přinesl tradiční oslavu Tří králů a zahájení zimního turnaje v šipkách Přesná muška 2025. Po letech jsme obnovili zámecké bály, přičemž únorový Kloboukový bál s bohatou tombolou zaznamenal velký úspěch jak u klientů, tak i pracovníků domova. Sponzorem akce byla i společnost COOP družstvo HB, které moc děkujeme. Další tradiční akcí, kterou jsme v únoru připravili, je Vodění medvěda neboli Masopust.

V únoru byla také zahájena výměna nevyhovujících výtahů a nové, moderní přinesou vyšší kvalitu alepší komfort a funkčnost celého zařízení. Dočasný improvizovaný chodník u zámku pomáhá k přepravě stravy během rozsáhlých oprav. Tyto významné

investice přispívají jak ke zkvalitnění bydlení klientům, tak i zaměstnancům při naplňování jejich poslání.

Aktivit máme na zámku opravdu hodně a už nyní se těšíme na ty, které nás čekají.

text: Alena Novotná

ZÁHADA KOLEM JEDNOHO KŘÍŽE, ANEB MÁME SNAD V KVASICÍCH CHOLEROVÝ HŘBITOV?

Denně kolem nich chodíme, projíždíme, mnohdy je míjíme bez povšimnutí, jindy se naopak u nich rádi zastavíme. Dřevěné nebo kamenné kříže se staly během staletí součástí naší krajiny. Důvody jejich stavby jsou mnohdy zahaleny tajemnými příběhy nebo událostmi. V některých případech stojí u důležitých křižovatek starých nebo již zaniklých cest či stezek. Většinou se o jejich původu můžeme dočíst na stránkách různých historických kronik, například farních. V případě Kvasic tu máme cenný zdroj informací v podobě jakési barokní kroniky (Vetera modernaque analecta Quasice-na) sepsané kvasickým farářem Matějem Moritzem v roce 1766. Díky němu máme dnes informace ke křížům dochovaným do současnosti nebo naopak už dávno zaniklým, nebo nahrazeným jinými.

Záhadný kříž

V Kvasicích máme ale kříž, o kterém se nezmiňuje žádný uvedený písemný pramen. Přitom je jeden z nejstarších, datovaný samotným nápisem do roku 1748. Proč se ale o něm Moritz nezmiňuje, přitom v uvedeném roce sám posvětil, jak uvádí, kamenný kříž u Střížovic a také

kamenný kříž pod horou v kvasických polích. Dokonce ani farní kronika ve svém seznamu křížů z Kvasic a okolních obcí onen kříž neuvádí. Kde tedy hledat nějaký zdroj nebo původ této památky? Pokud se podíváme na samotný kříž, je velice pěkně umělecky zpracovaný a doplňuje ho zajímavá kamenná balustráda (kamenné zábradlí) čtvercového půdorysu, v rozích přerušovaná pilířky. Právě ona balustráda je u podobných staveb, myšleno křížů v polích, zcela neobvyklá, dokonce ojedinělá. Takový kříž bychom mohli očekávat spíš na návsi nebo na náměstí. Kde se tedy vlastně vzal? Jaký byl důvod zde takovou památku postavit?

Tyfus a cholera

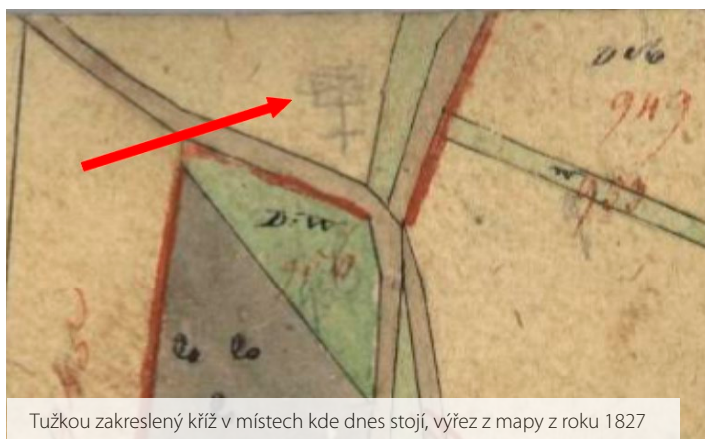
Částečnou odpověď nám může dát letopočet na čelní straně kříže (obrácené k městečku) v ozdobné kartuši, kde je vytesáno 1850. Do nedávna se mělo za to, že letopočet nám udává rok obnovy nebo jeho restaurování. Ale pravda je poněkud složitější. Onen záhadný původ kříže mě natolik zaujal, že jsem začal pátrat všemi směry. Žádný z křížů, které stojí v krajině, zde nebyl postaven jen tak, vždyť v té době se jednalo o nákladnou uměleckou stavbu, vytvořenou kameníkem. Naši předkové ve věci sakrálních

památek, ať se jednalo o kříže, Boží muka, sochy svatých, kapličky, nebo dokonce kostely, ctili určitá pravidla.

Co se vlastně na tomto místě stalo nebo odehrálo a co se v Kvasicích událo v roce 1850? Pátrání mě přivedlo až k matrice zemřelých pro naši obec, v druhé polovině roku 1849 v Kvasicích řádila nebezpečná epidemie cholery a tyfu. Od srpna do října zde zemřelo 6 lidí na cholera a tři lidi na tyfus. Poslední tečkou této zákeřné epidemie bylo úmrtí mladého hraběte Arnošta (Ernesta) Lamberka, který podlehl tyfu 10. srpna 1850 ve věku 26 let. Jelikož Arnošt zemřel na tyfus a ne na cholera, mohl být pohřben do rodové hrobky v kvasickém kostele.

Cholerový hřbitov

V 19. století platila již přísná hygienická pravidla, co se týče nebezpečných nakažových epidemií. Mezi ně patřilo také pravidlo se zacházením s mrtvými. Bylo nutné pohřbívat zemřelé co nejdříve, aby nedocházelo k dalšímu zbytečnému šíření nemocí (myšleno cholera a tyfus). Z obavy před infekcí se cholerové hřbitovy, nebo spíš místa na pohřbívání, zřizovaly většinou samostatně co nejdále od obydlených oblastí. Stávající hřbitovy se používaly jen vcelku výji-

Tužkou zakreslený kříž v místech kde dnes stojí, výřez z mapy z roku 1827

Vyobrazení kříže na návsi v Pohodělicích z roku 1829

mečně, platil dokonce zákaz zde takové zemřelé pohřbívat. Hrál zde roli mylná představa o možném šíření nákazy exhumací, při rušení starších hrobů nebo opětovném pohřbívání. Bakterie cholery dlouhodobě nepřežívají, což se ovšem tenkrát nevědělo. Bývalo také zvykem jednotlivé vrstvy pochovaných těl zasypávat kvůli dezinfekci vápnem. Cholerový hřbitov totiž nefungoval jako klasický hřbitov, kam se nebožtíci pohřbili do jednotlivých hrobů. Zde se pohřbívalo hromadně do jedné hrobové jámy. Podobný příklad nalezneme například v nedaleké Kroměříži, kde byl zřízen cholerový hřbitov až za městem, dnes Kotojedská ulice, areál Šipka.

Je dost pravděpodobné, že se onen cholerový hřbitov, nebo spíš místo, kde se mrtví pohřbili, nachází právě na Krajině, kde dnes kříž stojí. Hraběnka Karolina Lamberková, rozená Šternberková, byla známá podporovatelka umění, hlavně sakrálních památek. Vždyť v pokoji, kde její syn Arnošt zemřel na tyfus, nechala později zřídit novou zámeckou kapli, ta se až na malé úpravy dochovala dodnes.

Vzpomeňme zde například také jednu z nejvýznamnějších takových památek, křížovou cestu, kterou zde nechala hraběnka v roce 1858 postavit.

Kříž jako němý svědek

Ale vraťme se k samotnému kříži na Krajině. Důvod jeho postavení na tomto místě nám už je známý, po smrti syna zde kříž nechala postavit v roce 1850 hraběnka Karolina na památku lidí z Kvasic zemřelých na epidemii jako její jediný syn. Další významnou stopou je stará mapa Kvasic, odborně nazvaná indikační skica, z roku 1827. Když jsem mapu podrobně studoval, objevil jsem v daném místě zakreslený kříž i s balustrádou obyčejnou tužkou, je zřejmé, že se jedná o jakýsi projekt nového kříže, zakreslený do mapy daleko později, než mapa samotná vznikla. Celková situace se nedá porovnat s ma-

pou Kvasic z roku 1872, kde by měl být kříž i cholery hřbitov zakreslen. Mapa se totiž nedochovala celá. Jak se ale vyrovnat s leto-počtem na zadní straně kříže, kde je vytesán rok 1748. Jedná se totiž o starý kříž, přenesený z jiného místa, jak již bylo uvedeno výše, žádný pramen o něm v Kvasicích nic neuvádí, to znamená, že nepochází z Kvasic. Jaký je tedy jeho původ? Odpověď nám dá opět stará mapa, tentokrát ale obce Pohořelice u Napajedel. Mapa pochází z roku 1829, je zde na návsi zakreslený kříž, nápadně podobný našemu. Vypadá to, že je okolo něho zábradlí v podobě čtverce. Způsob provedení kříže odpovídá poloze na návsi. Zajímavé je také to, že na mapě Pohořelice z roku 1878 už kříž na návsi nestojí a nenajdeme ho tam ani dnes. Kam tedy zmizel? Je možné, aby byl převezen do Kvasic? Proč zrovna z Pohořelice? Odpověď je možná jednoduchá, na zdejší zámku se totiž 9. srpna 1804 narodila Leopoldu Šternberkovi a Marie Karolíně z Walseggu dcera Karolína, naše budoucí hraběnka a majitelka kvasického panství. Šternberkové vlastnili malenovické panství (kam patří obec Pohořelice) od počátku roku 1804 do roku 1945. Je na místě uvést, že se jedná o mnou vyřčenou hypoté-

zu, kříž může pocházet i z jiných míst. Z této doby nám totiž chybí jakékoliv písemné informace k danému místu i kříži. Pravdou také je, že místo pohřbívání lidí nakažených cholerou nebo tyfem, nebylo dosud v žádném z pramenů v Kvasicích z nevysvětlitelných důvodů popsáno ani zmapované. Je třeba si uvědomit, že za pouhých 16 let po epidemii (z let 1849/1850) a postavení kříže, přišla další rána v podobě cholery nákazy, která sem byla zavlečena vojskem za prusko-rakouské války v roce 1866. Na epidemii v té době zemřelo v Kvasicích 31 obyvatel. Vzhledem k předchozím událostem měla zcela určitě vrchnost obavy z šíření nemoci, je tedy pravděpodobné, že zemřelí občané i čtyři vojáci byli pohřbeni u kříže na Krajíně na takzvaný cholery hřbitov v dostatečné vzdálenosti od obce. Tím by se vysvětlila další otázka, kdy se nevědělo, kde těla zemřelých z roku 1866 jsou pohřbena.

Závěrem lze jen dodat, že tento kříž je jakýsi němý svědek bolestných událostí, které se v letech 1849/1850 a 1866 v Kvasicích odehrály a stojí zde oprávněně a nikoli jen tak náhodně.

text: Petr Klapil

Kříž současný stav

ZÁPIS

MŠ KVASICE

14. 5. 2025

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

NABÍZÍME :

- PROVOZNÍ DOBA 6 : 00 – 16 : 00
- LOGOPEDICKÁ PÉČE A TŘÍDA
- VÝUKA ZOBCOVÉ FLÉTNY
- KURZ PLAVÁNÍ, BRUSLENÍ
- OZDRAVNÝ POBYT
- VLASTNÍ KUCHYŇE

8 : 30 – 11 : 15
14 : 15 – 15 : 30

TEL : 571 891 221

WWW.MSKVASICE.CZ

FACEBOOK : MATEŘSKÁ ŠKOLA KVASICE

UNIKÁTNÍ TECHNICKÁ PAMÁTKA BY LETOS OSLAVILA 110 LET OD UVEDENÍ DO PROVOZU

V minulém čísle kvasických novin vyšel článek o úzkokolejné železnici, která svého času pro naše městečko znamenala nejen technický pokrok v dopravě či průmyslu, ale také Kvasice přiblížila modernímu světu.

Dnes vám představím další technický unikát, který po celých třicet let dotvářel svojí důmyslnou dominantou jakýsi kolorit Kvasic. Stal se na několik let ikonou pro fotografování a malíře. Vznikl bezpočet nádherných pohlednic s tímto na svou dobu technickým zázkamem. Jedná se o obloukový železný most postavený přes řeku Moravu, spojující tenkrát Kvasice s nedalekým Tlumačovem a jinými důležitými městy na levém břehu řeky. S tímto technickým unikátem nás letos spojují hned dvě výročí, a to 110 let uvedení mostu do provozu (most byl dokončen v roce 1915) a druhé, smutnější, 80 let od jeho zničení ustupující německou armádou na konci 2. světové války v roce 1945.

Most byl technický unikát

Železný most měl v Kvasicích své dřevěné předchůdce, neboť právě v místech jeho postavení vedla od nepaměti důležitá komunikační trasa propojující oba břehy Moravy. Poslední dřevěný most postavený v roce 1890 (na-

Most v provozu

hradil dřevěný most z roku 1863) ukončil svoji funkci v roce 1912. Vedle jeho chátrající konstrukce začala v roce 1913 velkolepá stavba nového, železného mostu. Bezpilířová konstrukce měřila 72 metrů a nebránila v plynulém toku řeky, tím také odpadla velká starost v zimním období, kdy se u pilířů dřevěných mostů často hromadily ledové kry a mosty tak často poškodily. Architektonicky byly velmi pěkně provedené také betonové nosníkové patky na obou březích, do kterých stávali most ukotvili. Vozovku, vydlážděnou ze žulových kostek, po obou stranách lemovaly chodníky pro

pěší. A kdo že stál za vytvořením takového unikátu? Pátrání přineslo své ovoce. Most postavila firma Moravsko-slezská železářská akc. společnost AKMOS sídlící v Přívoze. Tato firma vlastnila začátkem 20. století v Ostravě rozsáhlé železářské dílny a vyráběla různé části kovových konstrukcí nejen mostů. Před první světovou válkou postavila firma dva jedinečné mosty, dodnes považované za technické unikáty své doby, první u nás v Kvasicích, druhý rovněž přes řeku Moravu u Věrovan. Kromě staveb mostů se firma zabývala také jejich rekonstrukcí, neboť po první světové válce bylo mnoho

mostů poškozených. Další z mostů firma postavila přes Berounku u Plzně, nebo ocelový most přes Moravu u Olomouce. Z jejich dílen vyšla známá lávka tvořící přechod přes nádraží v Přívoze, která měří 240 metrů. Firma stavěla mosty i ve světě, například na Balkáně, v Jugoslávii a Srbsku.

Most se výbuchem zřítíl do Moravy

Vyrobené části mostní konstrukce se dopravovaly z Ostravy po železnici na tlumačovské nádraží postavené v roce 1863. Odtud pak díly putovaly po silnici na místo určení. Kolaudace nového mostu

Most po uvedení do provozu

Zničený most v roce 1945

Studna v roce 1985

Studna současný stav

Kamenná destička na studni

Pohled do vnitřního prostoru studny

a uvedení do provozu proběhly na podzim v roce 1915. Při ověřování jeho nosnosti velkostatek použil parní oračky z kvasického dvora. Obrovské parní kolosy patřily v té době k nejtěžším strojům vážícím několik tun. V zatěžkávací zkoušce se osvědčily a stejně tak i most prokázal, že svou technickou konstrukcí obstojí i při takovém obrovském zatížení. V pozdější době dal přes most Proskowitz položit kolejí úzkokolejky. Dnes už zbývá jen konstatovat, že je obrovská škoda, že most dne 4. 5. 1945 přibližně ve tři hodiny ráno klesl pod obrovským výbuchem trhaviny na dno Moravy. Pokud by se tak nestalo, měly by Kvasice další unikátní památku technického charakteru, kterou by obdivovalo jistě mnoho lidí z celého světa. O demontáž zničené železné konstrukce mostu se postaral místní kovář Antonín Kašík za účasti dal-

ších spolupracovníků, Antonína Zbudila, Františka Hájka a jiných. Pro pěší se vybudovala provizorní dřevěná lávka a dopravu povozů zajišťoval dřevěný vor, který obsluhoval Adolf Pospíšil z Hráze číslo 149. Do dnešních dnů nám z mostu zůstaly už jen staré fotografie, pohlednice či kresby. Jediná fyzická památka z mostu mnou objevená se dodnes nachází na bráně domu v ulici Osmek. Jedná se o dvě velké koule, které kdysi zdobily betonové zábradlí před vstupem na most, dnes dotváří ozdobnou kulisu pilířů brány onoho domu.

Zámecký vodovod

Další zajímavá technická památka, dnes pomalu odolávající zubu času, stojí v poli nedaleko nad ulicí U Rybníčka. Onomu místu jsme už jako děti říkali „malý hájíček“. Stojí zde malá zděná stav-

ba se železnými vraty, která chrání hlubokou studnu sloužící v druhé polovině 19. století jako zdroj vody pro místní zámek a jeho přilehlé budovy. Na přední straně se dodnes zachovala kamenná deska s nápisem: ERRICHTET IM JAHRE 1894 DURCH GRAFIN LEOPOLDINE THUN GEB GRAFIN LAMBERG Golt segne das Werk für spätere Generationen. V překladu tento nápis znamená: Postaveno v roce 1894 celé hraběnkou Leopoldinou Thun rozenou Lamberg, S Božím požehnáním toto dílo je pro starší generace (pokolení).

Studnu nechala hraběnka postavit na prameništi v místě zvaném na Úkole. Podle plánu bylo do studny svedeno pět pramenů. Od ní pak vedl vodovod z dřevěných trubek (o průměru asi 20 cm) dolů ulicí Krajina, dál pak dnešní Husovou ulicí směrem budově číslo 25, kde se lomil, a vedl

dál za kostelem k zámku. Jelikož mezi studnou a zámkem je velký výškový rozdíl, tak se samočinný spád postaral o výtlač vody až do zámecké věže. Postupem času ale vydatnost prameniště klesla, zhoršila se i kvalita vody, navíc v obci začala časem probíhat výstavba moderního vodovodu, a tak tento zastaralý systém zámeckého vodovodu ztratil na svém významu. Do dnešní doby nám zůstala jen stavba studny a stará mapa uložená v archivu, datovaná 6. 5. 1894, kde je vyznačená trasa stavby vodovodu.

Historický spolek městečka Kvasice spolu s obcí se rozhodli, že tuto stále ještě zachovalou technickou památku zachrání a v budoucnu zpřístupní lidem jako součást další nově vytvořené naučné stezky.

text: Petr Klapil

ZAHRADNÍK ZDENĚK KOHOUT: VŠECHNO, CO DĚLÁME, MÁ KOŘENY V NAŠÍ RODINĚ

Zdeněk Kohout

Jaro je v plném proudu, všechno kolem nás rozkvétá a právě proto jsme pro další rozhovor s šikovnými lidmi z Kvasic zamířili do Zahradnictví Kohout v Tlumačovské ulici. Není to jen obyčejné zahradnictví, ale místo s duší a tradicí, která se v rodině předává už několik generací. Vede ho manželská dvojice Zdeněk a Pavla Kohoutovi, kteří svůj život zasvětili pěstování rostlin, péči o zákazníky a neustálému hledání cest, jak dělat věci kvalitně a poctivě. Zahradničení pro ně není jen práce, ale životní styl – rytmus roku, který se opakuje, ale nikdy nenudí. Záleží jim na tom, aby každá rostlina měla svůj příběh a vyrůstala v podmínkách, které jí svědčí. Sází výhradně na vlastní produkci, bez dotací a bez kompromisů. Zákazníkům neprodávají jen „zboží“, ale výsledky své každodenní práce, zkušeností a vztahu k půdě. Věří v osobní přístup, kvalitu, tradici a vzdělávání – nejen zákazníků, ale i mladé generace, kterou k nim posílá střední odborná škola z Kroměříže. Jsou hrdí na to, že byli mezi prvními, kdo začal nabízet roubovanou zeleninu, a že se nebojí přivážet novinky ze zahraničí, aby byli stále o krok napřed.

Jaká je vaše filozofie?

Na žádné dotace nespolehnáme, všechno si financujeme z vlastního provozu. Náš cíl je jasný – prodávat hlavně to, co si sami vypěstujeme, a pokud možno přímo koncovému zákazníkovi. Nechceme být jen anonymní dodavatelé pro velkoobchody nebo supermarkety. Každá rostlina, kterou nabízíme, má svůj příběh – víme, jak a kde rostla, co jsme s ní dělali, v jakých podmínkách vyrostla. A právě to lidi zajímá. Když jim o tom můžeme něco říct, když jim poradíme, jak se o ni mají

starat, vnímají, že to není jen obyčejné zboží, ale výsledek poctivé práce. S velkými řetězci cenově soutěžit nemůžeme, ale nabízíme kvalitu, osobní přístup a zkušenosti, které za tím vším stojí.

Jak se v posledních letech změnila vaše práce? Příbly nové trendy nebo požadavky zákazníků?

Každý rok se mění poptávka, ale největší zlom nastal v době covidu. Tehdy se lidé začali víc vracet k přírodě a k vlastním zahrádkám. Prodali jsme více sadby oproti běžným

letům. Byl to takový návrat ke kořenům. Najednou měli lidé víc času, byli doma a chtěli si něco vypěstovat sami. Trend přetrvává doteď. Je zajímavé, že už nejde jen o klasické zahrádky, spousta lidí dnes pěstuje na balkonech nebo na terasách. Pořizují si pěstební nádoby a zkoušejí si doma vypěstovat alespoň bylinky nebo základní zeleninu. Velký zájem je třeba o cherry rajčata, která se dají pěstovat i v květináči, nebo o miniaturní odrůdy paprik a lilků. Lidé chtějí mít svoji zeleninu, bez chemie, a hlavně vědět, co jedí.

Pozorujete letos větší zájem o určité druhy rostlin nebo zeleniny?

Zájem je i o bylinky – bazalka a majoránka jsou u nás klasika, ale hodně se rozšířil i rozmarýn, máta nebo levandule. Lidé chtějí mít čerstvé bylinky po ruce a mít jistotu, že ví, v čem rostly. Zvyk pěstovat si vlastní zeleň doma rozhodně sílí, protože je to spojení radosti, užitku a kousku přírody, který si člověk může vytvořit i ve městě.

Jak se vypořádáváte s extrémě počasí, jako jsou sucha nebo naopak vydatné deště?

Počasí je dneska nevyzpytatelné, a tak se snažíme co nejvíc předcházet škodám. Nejlepší obrana je eliminace. Snažíme se už dopředu nastavit podmínky tak, aby extrémě neměly šanci napáchat velké škody. Máme rozvedený zavlažovací systém, takže když je sucho, dokážeme rostlinám na poli i v pěstebních krytech dodat potřebnou vodu. Na druhou stranu, když jsou prudké deště, pomáhá nám to, že máme část pěstebních ploch zakrytou, a tím rostliny netrpí přemokřením. Fóliovníky máme již s řízeným klimatem. Ale i v menším se dá hodně zachránit tím, že člověk plánuje, sleduje předpověď a pěstuje s rozumem. Po letech už poznáte, co kde funguje a co musíte chránit víc.

Máte nějaké vlastní postupy nebo metody, které se vám osvědčily a které

byste doporučil i domácím pěstitelům?

Nákupem sazenic v našem zahradnictví radosti, ale i „starosti“ teprve začínají. Je potřeba se rostlinám věnovat, začít kvalitním substrátem a pravidelně přihnojovat. Vnímat rostlinu a její požadavky a umět se radovat z pěstitelských výsledků.

Máte v nabídce něco speciálního?

Ano, v nabídce máme i něco, co není úplně běžné. Byli jsme mezi prvními, kdo začal lidem nabízet roubovanou zeleninu – a to už je víc než patnáct let zpátky. Roubování zvyšuje výnosnost a hlavně zlepšuje odolnost rostlin, což je dneska nejdůležitější. Letos jsme přichystali 26 druhů roubovaných sazenic. Roubojeme rajčata, okurky, papriky, lilky, cukety a velmi oblíbené a vyhlášené melouny. Díky tomu mají rostliny silnější kořenový systém, lépe zvládají náročné podmínky, mají delší období sklizně a díky vyšší úrodnosti stačí méně sazenic. Navíc pravidelně testujeme nové odrůdy, protože chceme vědět, jak se chovají, jak jsou odolné proti chorobám, jak chutnají. Jezdíme za šlechtiteli do Holandska a Německa, kde se inspirujeme, školíme a přivážíme novinky, které pak zkusíme přímo u nás. Není to jen o prodání sazenice – chceme zákazníkům nabídnout něco, co má smysl a kvalitu. Zpětná vazba od zákazníků je důkaz toho, že to smysl má a funguje. Ale jak říkám, člověk se musí o rostlinu postarat.

Co vše si u vás mohou lidé objednat?

V našem zahradnictví nabízíme široký sortiment produktů a služeb. Specializujeme se na prodej zeleniny, květin a přísad, přičemž klademe důraz na kvalitu a čerstvost. Kromě toho poskytujeme neživý materiál, jako jsou substráty, hnojiva či zahradnické potřeby, které jsou nezbytné pro úspěšné pěstování rostlin. Jednou z našich oblíbených služeb je krouhání

zelí, které připravujeme dle přání zákazníka – s cibulí i bez ní. K zelí nabízíme také sůl, kmín, křen a další ingredience potřebné pro jeho nakládání. Pro ty, kteří chtějí zelí skladovat, máme v nabídce kameninové hrnce různých velikostí, včetně těžítek a náhradních vík. Navíc poskytujeme odborné osazení a předpěstování truhlíků rostlinami, které si u nás můžete sami vybrat z našich pěstebních ploch o rozloze 1200 m². Služba je ideální pro ty, kteří chtějí mít krásné a zdravé rostliny bez starostí, ale úplně neví, jak na to.

Kde si mohou lidé vaše rostliny a zeleninu koupit?

Všechno prodáváme přímo u nás v zahradnictví. Jsme na okraji Kvasic a lidé si k nám cestu najdou sami. Máme stálou klientelu a cítíme, že rok od roku zákazníků přibývá. Nikam nejedeme, trhů ani výstav se neúčastníme. Jednak na to není čas, za stánek na výstavišti bychom platili desítky tisíc jako prodejci, ale hlavně si nedovedu představit, že bych balil a převážel rostliny. Navíc věřím, že když si k nám lidé přijdou osobně, můžou

si vybrat z velkého sortimentu zboží, máme cca 26 druhů rajčat, 20 druhů paprik, 18 druhů bylinek, x druhů zeleniny a nespočet balkonových rostlin. Lidé si sami lépe vyberou, popovídáme si a já jim můžu rovnou poradit.

Jaké období v roce je pro vás nejnáročnější a proč?

Prosinec, leden a červenec máme volnější, jaro a podzim se nezastavíme, včetně víkendů. Napěstovat statisíce květin a zeleninových přísad a k tomu připravit půdu pro zelí, cibuli, dýně a brambory zabere veškerý náš čas. Od půli srpna již začínají na poli sklizňové práce.

Učíte žáky v oblasti zahradnictví. Můžete říct něco více?

Mám pedagogické minimum a děti učím zdarma. Chodí k nám studenti v rámci odborné praxe ze Střední odborné školy Jana Bosca v Kroměříži. Jsme školní závod ministerstva zemědělství, takže spolupráce se školou funguje oficiálně. Žáci se tu zapojují do běžného chodu zahradnictví a pomáhají s různými činnostmi. Za odvedenou praxi

Manželé Kohoutovi

jim pak škola vyplácí odměnu, kterou jim hradím já podle počtu odpracovaných hodin. Nejde ale jen o fyzickou pomoc, snažím se jim předat i zkušenosti z praxe, ukázat jim, jak věci fungují v reálném provozu. To, co si tady vyzkouší, se jim podle mě bude jednou hodit, ať už se rozhodnou zůstat v oboru, nebo půjdou jinou cestou.

Získali jste za svou práci nějaká ocenění?

Největší ocenění je pro nás spokojený zákazník.

Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Udržet kvalitu rostlin, rozšiřovat v rámci poptávky sortiment, zjednodušit si práci novými technologiemi a technikou a modernizace pěstebních ploch. A to všechno ustat ve zdraví.

Jak jste se k této práci dostal vy? Bylo jasné, že budete pokračovat v rodinné tradici?

Naše zahradnictví má opravdu dlouhou historii. Všechno začalo už ve 40. letech, kdy můj děda pracoval jako zahradník u šlechtického rodu Thun-Hohensteinů, kteří tehdy žili na kvasickém zámku. Po válce zámek zestátnili a rozdělili půdu. Děda si tehdy vzal kousek pozemku u zahrady a pustil se do vlastního pěstování. Postavil skleník, založil pařeniště a začal hospodařit po svém. Jenže v roce 1953 mu všechno vzali. Celá jeho práce přišla vniče. Po revoluci se k tomu vrátil můj

otec, který měl odvahu znovu požádat o pozemky a navázat na to, co děda kdysi začal. Já jsem k tomu přirozeně přirostl. Když jsem se vrátil z vojny, zůstal jsem rovnou v zahradnictví. Vystudoval jsem obor zahradník, dodělal jsem si maturitu v oboru podnikání a cítil jsem, že tohle je moje cesta. Manželka sice nevyrostla v zahradnickém prostředí, ale díky tomu, že byla 10 let na mateřské dovolené a čas trávila s dětmi v zahradnictví, všechno se zvládla naučit a díky ní se rozšířil sortiment květin. Dnes děláme všechno společně. Je to kus naší rodinné historie.

Máte ve své rodině následníka, který zahradnictví jednou převeze?

Přál bych si to, máme tři děti, ale nechci na ně vyvíjet nátlak. Vidí u nás rodičů, co naše práce a hodiny strávené v zahradnictví obnáší. Není to v dnešní době jednoduché. Všechny děti ještě studují, ale v rámci možností a studia se již zapojují do chodu.

Co byste vzkázal místním lidem, kteří u vás nakupují už řadu let?

Děkujeme všem, kteří nás svým nákupem podporují. Chceme pro vás pěstovat rostliny a být každý den spjatí s přírodou v té nejzajímavější podobě, jako byly tisíce generací před námi. Je to pro nás obrovská radost a životní naplnění.

text: Jana Hlavinková

Zdeněk a Pavla Kohoutovi s dětmi

VZPOMÍNKA NA DUCHOVNÍ SPRÁVCE ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V KVASICÍCH

Bohumil Řezníček

Mezi osobnosti Kvasic patří bezesporu i jejich duchovní správci, kteří zde byli církví ustanoveni. Někteří z nich působili ve farnosti jen krátkou dobu, ale mnozí celou řadu let svého života. Mezi ně patří P. Josef Moštěk a P. Josef Pikna, o kterých píší, neboť chci ještě dodatečně vzpomenout jejich výročí, které měli oba v prosinci roku 2024. K nim zařazuji kvasického rodáka P. Bohumila Řezníčka.

Josef Moštěk byl velmi všestranný člověk

27. prosince 2024 uplynulo 50 let, kdy odešel na věčnost P. Josef Moštěk, který zemřel v roce 1974 ve Vlčnově u Uherského Hradiště, odkud pocházel a kde byl na místním hřbitově pohřben. Narodil se 15. června 1901 a rád by se věnoval zemědělství. Jenže rodiče si přáli, aby se z něho stal kněz. Po studiích na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži zahájil studia na teologické fakultě v Olomouci a byl vysvěcen na kněze 5. července 1926. Po studiích působil P. Josef Moštěk dva roky na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, kde zastával funkci arcibiskupského rady. Jako kooperátor nastoupil do Kvasic 1. července 1928, farnost vedl Mons. Antonín Dokoupil, rovněž absolvent bohoslovecké fakulty v Olomouci. Od prvního dne se stal jeho obětavým a neúnavným pomocníkem. Pro nedostatek kněží nebyl v Kvasicích dosazen druhý kaplan, jak tomu bývalo zvykem v předcházejících letech, a tak musel pracovat nejen za dva kaplany, navíc ještě převzal mnohé povinnosti pana faráře, který vzhledem k svým vysokým duchovním funkcím papežského komisaře a děkana býval často mimo farnost, a hodně času mu zabrala i jeho pisatelská činnost, psal pod ano

Josef Pikna

nymem P. Alberti. Napsal několik knih a přispíval svými články do řady novin a časopisů. V té době zpracovával rozsáhlou publikaci Dějiny papežů.

P. J. Moštěk se jako mladý kaplan horlivě zapojil nejen do kněžské služby, ale i do činnosti spolků, které byly v Kvasicích ustanoveny – Mariánské družiny, Mariánsko-alžbětinského spolku, Lidové jednoty, kde byl jednatelem, také pomáhal s režii amatérských divadelních her. Divadlo se úspěšně hrálo téměř měsíčně nejen v Kvasicích, ale také na Karolíně, Nové Dědině, v Bělově a Sulimově. Československá strana lidová ho jmenovala do krajské rady v Olomouci. Podpořil v Kvasicích i vznik tělovýchovného spolku Orel v roce 1921, kde zastával funkci starosty a cvičitele. Vyučování náboženství ve škole mu zaplnilo 26 hodin v týdnu, časově náročné byly také přednášky pro spolky i mimo farnost. Jelikož sil ubývalo a práce přibývalo, v roce 1934 přišel zlom, kdy zvažoval P. Josef Moštěk podat žádost o přeložení. Nakonec po dohodě se svým nadřízeným P. Dokoupilem, který ho nechtěl ztratit a raději se rozhodl slevit ze svých aktivit, v Kvasicích zůstává.

P. Josef Moštěk zmodernizoval dopravu ve farnosti, která byla dosud zajišťována bryčkou s koňmi. Zakoupil si na dluh malé auto Škoda 420, čímž dosáhl pružnější mobility a získal drahocenný čas. Auto, které bylo přezdíváno druhý kaplan, bylo velkým pomocníkem nejen pro farnost, využívali ho také členové spolků, neboť P. Moštěk ve své dobrotě a obětavosti provozoval zdarma taxi službu.

Během okupace přišel zákaz používání auta a činnosti všech spolků včetně Orla. V té době byl pověřen vedením účtů o hospodaření, a tak zakusil mnoho nepříjemných kontrol a chvil s úřady. Svou rozvážností a důsledností nepo-

skytl příslušným úředníkům možnost případných postihů, jak se to stávalo v některých farnostech, přičemž na faře zabezpečil pro všechny dostatečnou obživu. Také spisy a zápisy, které musel úřadům povinně odevzdat, ručně opisoval, aby důležité dokumenty zůstaly i na faře. Při nedostatku pracovních sil za války se nevyhýbal ani pracím na poli při žních, sklizni brambor i řepy pro dobytek, a to nejen na farním poli, ale také pomáhal farníkům.

Po válce překonával těžkou dobu

Mons. P. Antonín Dokoupil poslední roky svého života bojoval se zákeřnou nemocí, 11 týdnů byl upoután na lůžko, nemoci podlehl 14. ledna 1946. P. Moštěk mu byl nejen velkou osobní a duchovní posilou, ale i ošetřovatelem. Vypravil mu z farnosti po zásluze velkolepý pohřeb. Při vynášení rakve z fary zněly z místního rozhlasu z gramofonových desek hlasy zvonů odebraných za II. světové války s proslovem, který tehdy děkan Dokoupil pronesl.

Po smrti P. Dokoupila převzal 15. ledna 1946 funkci administrátora a 15. 8. 1947 byl ustanoven farářem. Nakrátko získává pro farnost kaplana P. Zdeňka Libosvára. Zdá se, že farnost po osvobození v roce 1945 znovu ožívá, ale toto nadšení netrvá dlouho. Nastává doba plná zvratů ve světě i společnosti a v naší republice pod vedením Komunistické strany Československa k potírání náboženských hodnot a křesťanských tradic a k represáliím. Počet věřících byl v té době odhadován na 1 760, na jedné nedělní mši svaté, které bývaly tři po sobě, byla účast 350–400 farníků, ve všední den 50–60. P. Josef Moštěk vše překonává s klidem a trpělivostí, i když zůstává na kvasické faře osamocen, neboť přidělený kaplan odchází v roce 1950 na farnost do Zlámanky. Byla to doba, kdy farnost vyžadovala nejen obětavou kněžskou službu, ale i řadu oprav církevního majetku (obou kostelů, kapliček, křížů včetně farní budovy se slunečními hodinami).

Neúnavná práce se podepsala na jeho zdraví

V roce 1950 byla dokončena dlažba kolem kostela, dřívější byla již 210 let stará, poškozená, takže za deštivého počasí a na jaře za oblevy stála tam voda až po kotníky. V roce 1951 se mu konečně podařilo sehnat firmu Umělecké sklo, n. p., Nový Bor ke zhotovení barevných vitráží světců sv. Petra a Pavla a sv. Cyrila a Metoděje, neboť původní barokní okna byla zničena v roce 1945 při detonaci mostu přes řeku Moravu. Jenže v únoru v roce 1962 při víchřici bylo jedno z oken, včetně nově opravené střechy, opět zničeno. 2. září 1950 večer udeřil blesk do farské zahrady, jelikož nebylo dovoleno ji opravit, časem spadla. Na věži byla instalována elektrizace.

P. Moštěk pracoval neúnavně, bez čerpání zákonné dovolené, neboť neměl za sebe zástupce. V roce 1956 byly z nemocnice Uherské Hradiště přeloženy do Domova důchodců Kvasice řádové sestry, které obětavě pracují i ve farnosti. Dvakrát prodělal mozkovou mrtvici, první v roce 1958 a po pěti letech druhou silnější, přestože počet věřících ubyl, jednalo se stále o rozsáhlou farnost. S podlomeným zdravím odešel po 36 letech z Kvasic 1. října 1964 na odpočinek do své rodné obce Vlčnova, kde prožil poslední roky svého života.

Josef Pikna byl u farníků oblíbený

Na jeho místo přichází do Kvasic jako administrátor 1. října 1964 P. Josef Pikna, který se narodil 4. prosince 1924 v Horním Újezdě. Vzpomínáme tedy 100 let od jeho narození.

Josef Pikna byl vysvěcen na kněze v chrámu sv. Václava v Olomouci 5. července 1949 a od tohoto roku do roku 1951 působil jako kooperátor ve Štítné nad Vláří, v letech 1954–1964 jako administrátor v Počenicích, Prasklicích a ve Věžkách. Od roku 1965 do roku 1978 jako farář a místoděkan v Kvasicích. Zahájil rozsáhlé opravy chrámu Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého na náměstí, včetně zavedení nové elektriky a techniky. Zajistil odbornou restauraci soch a obrazů, včetně křížové cesty, zasloužil se o autorizaci hlavních obrazů. Po odborných konzultacích byl jednoznačně určen Václav Vavřinec Reiner, významný český barokní malíř. Také přeložil z latiny *Analecta Quassicena* napsané Matějem Moritzem v 18. století. Při křtu mého synovce Víta mne jako kmotru poslal od oltáře poklonit se se svým kmotřencem v náručí k obrazu sv. Víta, který visí při vchodu do kostela na boční stěně. Bylo to před jeho nástupem na kliniku do Olomouce. Zemřel po dlouhé těžké nemoci 7. července 1978 na rakovinu střev ve věku 53 let. Na jeho poslední cestu ho doprovodilo nejen velké množství kněží, farníků, ale i ostatních příznivců, neboť byl v obci pro svou společenskou a přátel-

skou povahu velmi oblíben. Jeho přáním bylo, aby byl pohřben do kněžské hrobky na kvasickém hřbitově, která se nachází u boční zdi kostela a kde byl již pohřben Mons. Antonín Dokoupil. Je tam také pohřben jeho nástupce P. Stanislav Straňák a P. Karel Jelšík. Na náhrobku jsou vyryta tři písmena R. I. P. (*Requiescat in pace* – Ať odpočívá v pokoji!). Jedná se o upravený verš žalmu 4,9 Starého zákona. Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet.

Bohumil Řezníček se do Kvasic vrátil na stáří

P. Bohumil Řezníček se narodil v Kvasicích v Horní ulici 5. září 1923. Po absolvování Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži studoval na bohoslovecké fakultě v Olomouci. Během studia byl totálně nasazen do Německa a Francie. Po návratu pokračoval ve studiu a svátost kněžství přijal 11. 12. 1949. Musel si odbyť vojenskou službu a jako kněz byl zařazen u PTP (pomocné technické prapory). Po náročné kněžské službě v Čechách i na Moravě se vrátil v roce 1993 do rodné obce a domu, ale místo zaslouženého odpočinku nahrazuje v kvasické farnosti nepřítomnost faráře, a tak obětavě pokračuje v plnění kněžských povinností. Podporoval v Kvasicích činnost charity, včetně Tříkrálové sbírky, i společenské akce. V roce 2003 přispěl radou i materiály k výstavě *Staré časy městečka Kvasice*. Zemřel v Kvasicích 17. srpna v roce 2004 a byl pohřben do rodinné hrobky na hřbitově v Kvasicích.

Fakulta, ze které pocházeli naši kněží

Při této příležitosti chci dodat také informace o historii bohoslovecké fakulty a univerzity v Olomouci.

Teologická fakulta v Olomouci byla založena jezuiti v 16. století, povýšení Jezuitské koleje na univerzitu bylo stanoveno dekretem z 22. 12. 1573. Jedná se o nejstarší fakultu olomoucké univerzity. Při stavovském povstání byla zrušena, obnovena pak v roce 1621. V roce 1919 obdržela název Cyrilo-metodějská bohoslovecká fakulta.

Kvasický farář Josef Moštěk ve 40. letech minulého století

Svěcení zvonů v roce 1929

Hrob Josefa Moška

Uzavřena byla během německé okupace v letech 1939–1945. Přestože v roce 1946 se stala při vzniku Univerzity Palackého její součástí, na základě politických poměrů došlo v roce 1950 k jejímu zrušení na dobu 40 let, s výjimkou roku 1968–1974.

Stejně pohnutý osud měla i samotná univerzita v Olomouci. Přestože se jedná o druhou nejstarší univerzitu v Čechách a první na Moravě, vzhledem k přerušovanému rušení vysokoškolského učení v Olomouci v průběhu let dosáhla tohoto označení univerzita v Brně, zákonem z roku 1919. V roce 1778

bylo přesunuto vysokoškolské učení z Olomouce do Brna a navráčeno v roce 1782 pouze jako akademické lyceum. Podle císaře Josefa II. stačila pro monarchii univerzita ve Vídni, v Praze a ve Lvově. Roku 1827 bylo učení znovu povýšeno na univerzitu s názvem C. k. Františkova univerzita. Jenže v roce 1860 císař František Josef I. vydal dekret o jejím zrušení. V Olomouci zůstala jen univerzitní knihovna a pouze samostatná teologická fakulta, která vychovala vynikající kněze, kteří zapustili kořeny i v naší farnosti.

text: Květa Koutňáková

DĚTI VE ŠKOLCE SE TĚŠÍ NA JARNÍ AKTIVITY

Po vánočních prázdninách jsme se všichni opět sešli odpočatí ve školce. Do třídy Sluníček a Berušek nastoupilo pár nových dětí, které si pomalu budou zvykat na odloučení od rodičů a hledat si u nás nové kamarády. Z důvodu nemocnosti ve třídě Berušek se vánoční besídka i nadílka přeložila na leden. Školku začala navštěvovat zubní asistentka s programem „Usměvavé zoubky“, která je osvětou v péči o chrup. Zábavnou formou předává dětem informace z oblasti zubní hygieny. Druhý týden v lednu naši školku začaroval kouzelník pan Šulaj, který nám vykouzli králíka z klobouku a vtipnými scénkami nám zpříjemnil dopoledne. Přesto, že počasí nepřálo zimním radovánkám, pro děti jsme místo tradičního lyžařského výcviku domluvili „školičku bruslení“ na Zimním stadionu v Kroměříži pod dohledem zkušených lektorů. Ve druhém pololetí se zaměřujeme především na přípravu předškolních dětí na základní školu. K této příležitosti paní ředitelka ve spolupráci s ředitelem školy a psychologkou uspořádali pro rodiče předškolních dětí „Besedu o školní zralosti“. Přestože nám zima nenabídla příliš příležitostí k zimním aktivitám, děti měly stále dostatek aktivit a nových poznatků o aktuálním ročním období v rámci tříd. Často chodíme na vycházky po obci, pozorujeme ptáčky a proměny v přírodě. Také jsme se těšili na březen, na masopust s voděním medvěda, muzikálové vystoupení, návštěvu místní knihovny, vynášení Moreny, návštěvu skanzenu v Rymicích a další akce. Předškolní děti také navštíví 1. a 2. třídy v místní základní škole, kde zjistí, co je čeká. Nejvíce se už těšíme na začátek jara a první teplé sluneční paprsky.

text: kolektiv MŠ Kvasice

FESTIVAL IQ PLAY VE ZLÍNĚ

Své první vysvědčení jeli prvňáčci začátkem února oslavit do Zlína. V sále Kolektivního domu se konal již 9. ročník festivalu různých vzdělávacích her a hraček. Festival IQ Play je určen pro děti i dospělé. Vede k logickému myšlení, kreativitě a řešení problémů. Prvňáčci si mohli velkou část dopoledne neomezeně hrát s chytrými a kreativními stavebnicemi, deskovými a logickými hrami, hlavolamy, designovými hračkami, logickými skládačkami, kuličkovými dráhami a skleněnými mozaikami. Mnohé hry se na běžném trhu ani neprodávají. Prvňáčci si tak z obrovské škály vybrali své herní favority, které by chtěli mít doma. Výhodou bylo, že si je vyzkoušeli a určili své priority.

Výlet do kouzelného světa her byl pro prvňáčky zároveň první společnou cestou do krajského města, kterou zvládli na jedničku.

text: Hana Králová

EXKURZÍ DO KRAKOVA JSME POZNALI ČÁST POLSKÉ HISTORIE

Žáci ze 7., 8. a 9. ročníku kvasické základní školy se v úterý 17. prosince 2024 zúčastnili exkurze do polského historického města Krakova. Do jednoho z nejkrásnějších měst Evropy jsme vyrazili pohodlným autobusem již brzy ráno. Naše první kroky směřovaly na vrch Wawel, kde jsme obdivovali nádhernou gotickou a renesanční architekturu stejnojmenného hradu Wawel a přilehlé katedrály. Na Rynku Głównym, největším náměstí Polska, nás zaujala nádherná vánoční výzdoba a v dřevěných stáncích, které zabíraly většinu Rynku, jsme utratili nejeden zlatý za dobré jídlo, pití nebo nějaký ten suvenýr. Sukiennice (středověká tržnice) nás zase lákala ručně vyráběnými předměty, typickými pro tento kraj. V rámci exkurze jsme měli možnost získat poznatky nejen o polské historii, architektuře a tradicích, ale také mnoho informací o reáliích současného moderního Polska.

KDO ZACHRÁNÍ ZVÍŘÁTKA? SOUTĚŽ POSÍLILA SPOLUPRÁCE MEZI DĚTMI

Tělocvična Základní školy Kvasice se v pátek 20. prosince proměnila v záchranou stanici plnou zvířátek. Starší spolužáci z 9. ročníku připravili pro prvňáčky zábavnou soutěž pod názvem „Kdo zachrání zvířátko?“ Akce, která spojila pohyb, všímavost a týmového ducha, přinesla malým školákům spoustu radosti i dobrodružství.

Soutěžní hra probíhala ve skupinách. Děti se rozdělily do pěti týmů, které měly za úkol co

nejrychleji označit barevnými nálepkami obrázky zvířátek rozmístěné po tělocvičně a přilehlé chodbě. Soutěžící museli prokázat nejen rychlost a bystré oko, ale také taktické uvažování, protože kdo chtěl opravdu zabodovat, musel označit zvířátko v ten správný moment. Ani brzy, ani později.

Zatímco devátáci pečlivě vyhodnocovali výsledky, prvňáčci si užili další oblíbenou hru „cukr,

káva, limonáda...“, která přinesla další porci smíchu a pohybu. Celé dopoledne zakončila sladká odměna, kterou si zasloužili všichni účastníci.

Akce „Kdo zachrání zvířátko?“ opět potvrdila, že spolupráce mezi různými ročníky může být inspirující a přínosná. Prvňáčci odcházeli s úsměvem na tváři, devátáci s pocitem dobře odvedené práce.

8. B NADĚLUJE ZVÍŘÁTKŮM V NOUZI

V krásný předvánoční čas, kdy jsme všichni mysleli na své blízké a přátele, se i 8. B rozhodla obdarovat své nejbližší – své čtyřnohé kamarády. Proto se zapojili do akce Vánoce v útulku Zlín. Sami přinesli, zabalili a poslali chlupatým přátelům různé dobroty, pamlsky, granule, a dokonce i hračky a pelíšky. Jsme rádi, že jsme mohli alespoň trochu pomoci a že jsme udělali trochu radosti našim huňatým čtyřnohým kamarádům.

LOV VÁNOČNÍCH SYMBOLŮ ANEB DEVÁČÁCI V OLOMOUCI

Žáci třídy 9. B ze Základní školy v Kvasicích se v pondělí 1. prosince vydali do předvánoční Olomouce. Cílem výletu nebylo jen nasát sváteční atmosféru, ale také zapojit se do hry s názvem Lov vánočních symbolů. Interaktivní program spojil poznávání města, zábavu a týmovou spolupráci.

Žáci se rozdělili do tří pětičlenných skupin, z nichž každá dostala seznam úkolů spojených s vánočními tradicemi a symboly. Na Horním náměstí například zjišťovali druh vánočního stromku, který je každoročně ozdobou olomouckých trhů. Kreativní část hry zahrnovala vytvoření živého betlému, do něhož ti odvážnější zapojili i kolemjdoucí. Hudební úkol přivedl žáky ke zpěvu koled, které rozzářily tváře všech přítomných. Jeden z nejoblíbenějších úkolů pak bylo pořízení společné fotografie, kde celý tým ochutnává nějakou vánoční dobrotu.

Zbývající čas využili devátáci k nákupům dárků pro své přátele a rodinu. Olomoucké vánoční trhy jim nabídly pestrou paletu výrobků, od ručně vyrobených ozdob až po tradiční cukroví.

FUTSALOVÁ BYSTRICE DĚVČATŮM PŘINESLA 5. MÍSTO

Sportovní hala Sušil v Bystřici pod Hostýnem hostila v úterý 3. prosince dívčí futsalový turnaj žákyň základních škol, kterého se zúčastnilo celkem devět týmů z regionu. Turnaj přinesl nejen napínavé momenty, ale také skvělou ukázkou dívčího sportovního nadšení a fair play.

Naše reprezentantky bojovaly ve skupině statečně, ale výsledky jim neřály. Po těsné prohře 0:1 se Základní školou Oskol Kroměříž a dvou remízách 0:0 proti „základkám“ z Rajnochovic a Hulína bylo jasné, že se boje o medailové pozice tentokrát obejdou bez naší účasti. Hlavní slabinou týmu bylo bohužel proměňování šancí.

Střelecké procitnutí se dostavilo až v posledním zápase o 5. místo proti týmu 1. ZŠ Holešov. Naše děvčata vstoupila do utkání s odhodláním a konečně i s přesnější muškou. Adéla Dvouletá se uvedla dvěma přesnými zásahy, Adéla Bartošová se trefila jednou. Výsledek 3:0 byl sympatickou tečkou za turnajem, který se nám vydařil spíše herně než bodově.

Na závěr chceme poděkovat organizátorům ze Základní školy Bratrství Bystřice pod Hostýnem za opětovně výbornou organizaci a hladký průběh turnaje.

text: Jiří Machovský

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK BYL VE ZNAMENÍ UČENÍ SE, POKROKŮ I ZÁBAVY

Na zlínském svahu se žáci 4. a 5. třídy místní základní školy zúčastnili 10.-14. února lyžařského výcviku. Celkem 28 dětí se pod vedením zkušených instruktorů učilo správnou techniku lyžování. První dva dny nás provázelo krásné slunečné počasí, které vytvořilo ideální podmínky pro začátečníky i pokročilé lyžaře. Ve druhé polovině týdne se obloha zatáhla, ale to děti od pilného tréninku neodradilo.

Žáci byli rozděleni do skupin podle úrovně dovedností. Někteří stáli na lyžích poprvé, jiní už si troufli na náročnější sjezdy. Každý den se děti zdokonalovaly v obloucích, brždění i správném postoji. Nechyběly ani zábavné hry na sněhu a soutěže.

Na závěr výcviku proběhl závod ve slalomu, kde si všichni mohli vyzkoušet, co se naučili. I když nebylo důležité vyhrát, všichni předvedli velké pokroky. Celý týden panovala skvělá atmosféra, děti si užily spoustu zábavy a odvezly si nezapomenutelné zážitky.

text: Jiří Machovský

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA VYKOUZLILA NEZAPOMENUTELNOU ATMOSFÉRU

V základní škole v Kvasicích se v pátek 6. prosince rozezněly nejen koledy, ale také veselý smích a občasné šustění čertovských řetězů. Žáci 9. ročníku se totiž proměnili v Mikuláše, anděly a čerty, aby připravili tradiční mikulášskou nadílku pro mladší spolužáky z I. stupně.

Nadílka začala procházením tříd, kde Mikuláš četl z knihy hříchů. Děti, které byly během roku hodné, od něj a jeho andělských pomocníků dostaly dárky. Na ty, kdo občas trochu zlobí, čekali čerti s typickým rachotem a strašením. Atmosféra ve třídách byla nezapomenutelná – někde zazněly básničky, jinde zpěv vánočních písní a sem tam se objevily i pokorné sliby, že příští rok budou všichni lepší.

Celé dopoledne vyvrcholilo v jídelně, kde Mikuláš s anděly předával každému dítěti mikulášský balíček plný sladkostí a drobných překvapení. Radost v dětských očích byla důkazem, že tradice Mikuláše má ve škole stále své kouzlo. Devátáci si tuto roli užili a pro děti z I. stupně to byl jistě den, na který budou dlouho vzpomínat.

LITVA, POLSKO, ČESKO: MEZINÁRODNÍ VÝMĚNA ZKUŠENOSTÍ

Žáci 9. A se letošní školní rok zapojili do mezinárodního eTwinningového projektu Welcome to My Country, ve kterém spolupracují se školami z Litvy a Polska. Cílem projektu je vzájemné poznávání kultur, tradic a běžného života v jednotlivých zemích.

V rámci projektu jsme již uskutečnili řadu aktivit. Například během Týdne pro wellbeing ve školách se naši žáci zapojili do tvorby School Alphabet (školní abecedy). Devátáci procházeli školu a hledali předměty začínající na každé písmeno abecedy. Poté jsme vytvořili plakát s abecedou a fotkami a poslali ho našim zahraničním partnerům, kteří měli za úkol z fotek určit, jaká slova se pod jednotlivými písmeny skrývají. Tato aktivita nejen rozvíjela slovní zásobu v anglickém jazyce, ale také nám sloužila jako netradiční představení

našich škol.

Další zajímavou součástí projektu bylo sdílení tradičních jídel. Žáci si vzájemně představili pokrmy typické pro svou zemi, vyměnili si recepty, a některé dokonce sami vyzkoušeli. Mezi vybranými jídly, která si devátáci zkusili připravit, se objevil například litevský Kugel, což je bramborový nákyp s uzeninou pečený na plechu. Sdílením receptů jsme zjistili, že tradiční pokrmy našich zemí mají mnoho společného – například bramborový salát či bramborové placky se objevily ve všech třech zemích.

Projekt Welcome to My Country tímto nekončí a na žáky čekají další aktivity zaměřené na poznávání kultur.

text: Dagmar Janíková

ŠKOLNÍ KOLO DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY: PÉČE O DUŠI A TĚLO V HISTORICKÉM KONTEXTU

Na přelomu listopadu a prosince se v naší škole konalo školní kolo dějepisné olympiády, kterého se zúčastnilo 42 žáků z 8. a 9. ročníku. Letošní téma neslo název „Ve středu zájmu člověk aneb Péče o duši a tělo od osvícenství po španělskou chřipku (1740–1920)“.

Žáci se ponořili do fascinujícího období, kdy se medicína, hygiena a péče o zdraví dramaticky měnily pod vlivem vědeckého pokroku i společenských reforem.

Soutěžní úkoly byly pestré a kladly důraz na práci s historickými prameny. Žáci analyzovali dobové texty, obrázky, grafy i mapy, díky nimž si mohli lépe představit, jak se lidé v minulosti starali o zdraví těla i ducha.

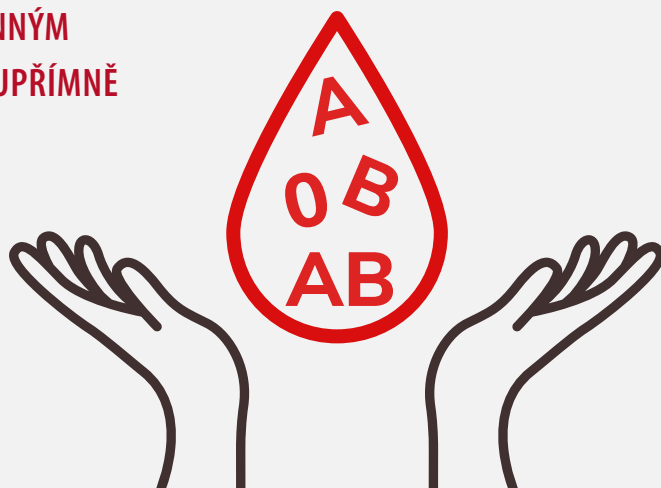
Jednotlivé úkoly se zaměřovaly na témata jako ranhojičství, počátky vakcinace, pohřbívání, vodoléčba, účinky radiace, epidemie španělské chřipky a významný objev krevních skupin.

Mezi účastníky byla nejúspěšnější Marcela Dubinová z 9. B, která svými znalostmi a přesnými odpověďmi získala 50 bodů z 60 možných a stala se vítězkou školního kola. O 2. místo se podělili Zdeněk Machala (8. A) a Martin Hejda (9. A) s 49 body. Šest žáků, jmenovitě Daniela Fialová, Eliška Opravilová (obě 9. A), Patrik Holub, Nikolas Bosák, Veronika Harvánková a Barbora Vavrušová, získalo 48 bodů.

OBEC KVASICE DĚKUJE VŠEM DÁRCŮM KRVE ZA JEJICH NEZIŠTNOU POMOC A OCHOTU ZACHRAŇOVAT ŽIVOTY.

„VAŠE DOBROVOLNÉ DAROVÁNÍ KRVE JE NESMÍRNĚ CENNÝM PŘÍSPĚVKEM PRO NAŠI SPOLEČNOST, ZA KTERÝ SI VÁS UPŘÍMNĚ VÁŽÍME,“ DĚKUJE STAROSTA DUŠAN ODEHNAL.

- Petr Jaroš – 110 odběrů
- Zdeněk Petřík – 110 odběrů
- Vladimír Opravil – 80 odběrů
- Jaromír Pospíšil – 70 odběrů

ŠKOLNÍ TURNAJ V PING PONGU

Pod patronací oddílu stolního tenisu se také letos v listopadu uskutečnil školní turnaj v tomto oblíbeném sportovním odvětví. Hrál se v sále kvasické sokolovny a 34 hochů a 16 dívek zde zápolilo v téměř pětihodinovém programu. Chlapci byli rozděleni do šesti skupin, z nichž postoupili vždy první dva plus dva nejlepší ze třetích míst přímo do osmičfinále. Zbylí hráči na třetích místech si zahráli o poslední dvě postupová místa baráž. Dívky byly rozlosovány do tří skupin a do osmičfinále postoupovaly tentokrát všechny. V chlapecké části většinu zúčastněných ohromně překvapil suverénní výkon žáka 6. třídy Vojtěcha Kubíčka, který si až na nervy drásající čtvrtfinále s Filipem Skácelem dokráčel celkem

jistě pro prvenství v soutěži. Druhý skončil Tadeáš Stránský (8. B), třetí obhájce loňského prvenství Václav Kohout (9. A) a čtvrtý jeho věčný rival Šimon Šiška. Jestliže v kategorii hochů jsme byli konečným výsledkem zaskočení, o soutěži děvčat se to říct nedalo. Opět s přehledem zvítězila Adéla Dvouletá (9. A), která stejně jako v loňském roce zdolala ve finálovém zápase Nelu Droběnovou (8. A). Také utkání o třetí místo mělo stejné obsazení, ale s tím rozdílem, že se na závěr radovala Zuzana Horová (9. B) a nepopulární čtvrté místo zůstalo Sofii Petrlové (9. A). Všichni hráči, kteří se umístili do 4. místa, by měli navíc naši školu reprezentovat v okresním finále základních škol, které by se mělo konat taktéž u nás na sokolovně.

ZÁVODY O POHÁR STAROSTY OBCE KVASICE V UZLOVÁNÍ

V Sokolovně v Kvasicích se v sobotu 8. února konala dětská soutěž v uzlování, které se zúčastnilo celkem 110 závodníků, včetně 12 vedoucích. Soutěž probíhala ve více kategoriích: družstva mladší, družstva starší, jednotlivci mladší, jednotlivci starší, přípravek a jednotlivci dorost a vedoucí.

Celá akce se nesla v duchu přátelské soutěživosti a ukázala dovednosti a kreativitu účastníků ve všech věkových kategoriích. Soutěžící měli možnost předvést své umění v uzlování a získat cenné zkušenosti. Atmosféra v Sokolovně byla skvělá, plná nadšení a radosti z dosažených výsledků.

Rozhodčí soutěže pečlivě dohlíželi na dodržování pravidel a fair play, což přispělo k hladkému průběhu celé akce. Děti za odměnu dostaly věčné ceny, poháry a medaile. Každé zúčastněné dítě také dostalo pamětní medaili za absolvovaný závod. Soutěž se závodníkům i vedoucím velmi líbila a ukázala se jako oblíbená nejen mezi nimi, ale také mezi návštěvníky akce.

Gratulujeme všem účastníkům k jejich úspěchům a těšíme se na další ročník této skvělé soutěže.

text: Pavel Ředina

ZÁSAHOVÝ DENÍK JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ KVASICE

V uplynulých měsících zasahovali dobrovolní hasiči v Kvasicích a okolí u několika událostí, které vyžadovaly jejich profesionální zásah.

Planý poplach

V pátek 24. ledna 2025 byli vysláni k požáru na ulici Rýza v Kvasicích. Po příjezdu zjistili, že se jedná o planý poplach, protože majitelé pálili dřevní odpad. Na místo události přijely také jednotky Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje ze stanice Kroměříž a Otrokovice.

Záchrana ondatry

Ve stejný den vyjeli k záchraně zvířete ze stud-

ny u fotbalového hřiště v Kvasicích. Ondatru vyvedli ze studny a vypustili ji do přírody. Na místo události přijela jednotka Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje ze stanice Otrokovice.

Strom na cyklostezce

V úterý 28. ledna 2025 jsme odstranili spadlý strom z cyklostezky z Kvasic do Otrokovic.

Ohniska po těžbě dřeva

V pátek 7. února 2025 jsme zasahovali u požáru lesa u Kudlovské doliny. Zjistili jsme, že se jedná o 10 ohnišť po těžbě, která rozfoukával vítr. Postupně jsme ohniště uhasili a zkontrolovali

termokamerou. Na místo přijely také jednotky Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje ze stanice Kroměříž (CAS20 a CAS30) a jednotky dobrovolných hasičů z Karolína (CAS8 + DA) a Lubné (DA).

Hořela rozvodná skříň

V pátek 14. února 2025 jsme byli také povoláni k požáru rozvodné skříň v Trávníku. Na místě zasahovali i jednotky Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje ze stanice Kroměříž. Požár rozvodné skříň jsme uhasili pomocí přenosných hasicích přístrojů a dům jsme odvětrali.

text: Michal Ambruz

KVASIČTÍ HASIČI LONI NEJVÍCE ZASAHovali V ZÁŘÍ A V SRPNU

Hasiči v Kvasicích měli v roce 2024 rušný rok. Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Kvasice zasahovala celkem u 71 událostí, z toho 51 případů řešila samostatně. Největší množství zásahů bylo spojeno s povodněmi, které probíhaly od 13. září do 20. září, kdy hasiči zasahovali u 30 různých událostí.

Nejčastějším typem naší pomoci byly technické zásahy, kterých bylo celkem 63. Požáry tvořily zbylých 8 případů. Nejvíce zásahů bylo v Kvasicích, a to celkem 61, další případy byly hlášeny ve Střížovicích (4), Bělově (1), Hulíně (1), Lubné (1), Otrokovicích (1) a Tlumačově (1).

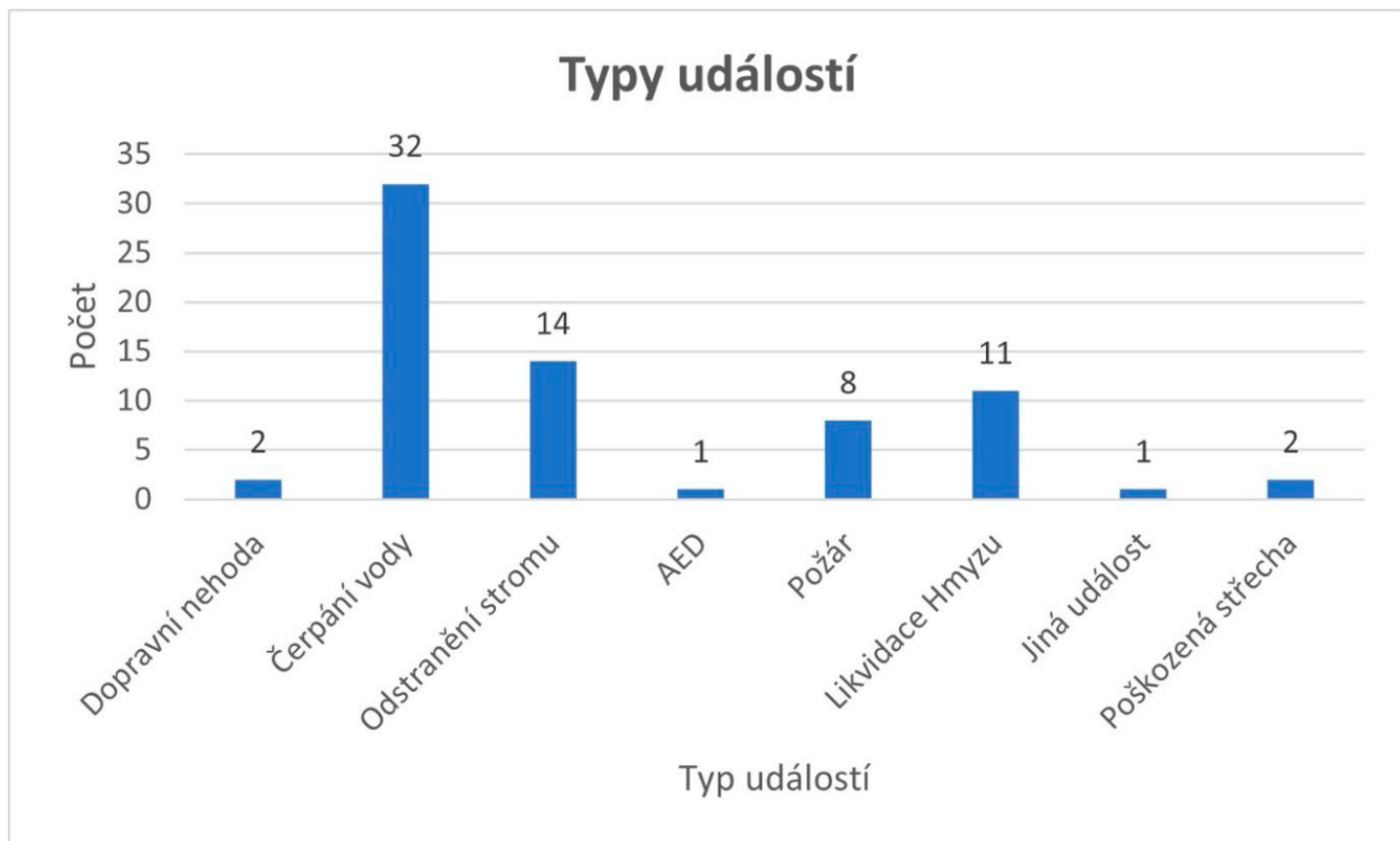
Hasiči celkem strávili více než 260 hodin u všech událostí, což zahrnuje dobu od vyhlášení poplachu až po návrat jednotky do pohotovosti. Nej-

více času jednotka zůstala v Kvasicích – přes 8 dní a 7 hodin, dále v Bělově téměř 23 hodin a v Hulíně 10,5 hodiny.

Jednotka zasahovala jako první u 71 případů a 20krát spolupracovala s dalšími povolanými jednotkami. Průměrný čas výjezdu od ohlášení události byl 2 minuty a 18 sekund. Tento čas ovlivnily povodně, kdy se ke spoustě událostí vyjíždělo z pohotovosti v hasičské zbrojnici nebo přímo z předchozí události. Bez povodňových událostí by byl průměrný čas výjezdu 3 minuty a 6 sekund.

Nejvíce událostí bylo v září (31), následované srpnem (14). Nejčastějším dnem zásahů byla sobota a neděle.

text: Josef Stašiak

HASIČI V MASOPUSTNÍM PRŮVODU ROZDÁVALI RADOST

Sbor dobrovolných hasičů Kvasice pořádal v sobotu 1. března tradiční masopustní průvod, který vyrazil v 9 hodin z hasičské zbrojnice a postupně prošel celé městečko. Masopust je starobylý lidový zvyk, kterým se lidé loučí se zimou a vítají jaro. V průvodu šly různé masky, jako byli medvědi, cikánky, policisté, řezník s prasátkem, nevěsta, ženich, kominíci, jeptišky a další. Některé masky byly velmi originální a vtipné, například maska „lehké ženy“.

S průvodem šli také hudebníci, kteří zpívali, hráli a rozdávali místním radost svou hudbou. Na některých místech také masky předváděly různé scénky.

Masopustní průvod byl velkým úspěchem. Sbor dobrovolných hasičů Kvasice tak prokázal, že dokáže nejen hasit požáry, ale i bavit lidi a udržovat živé lidové tradice.

text: Pavel Ředina

NAROZENÍ

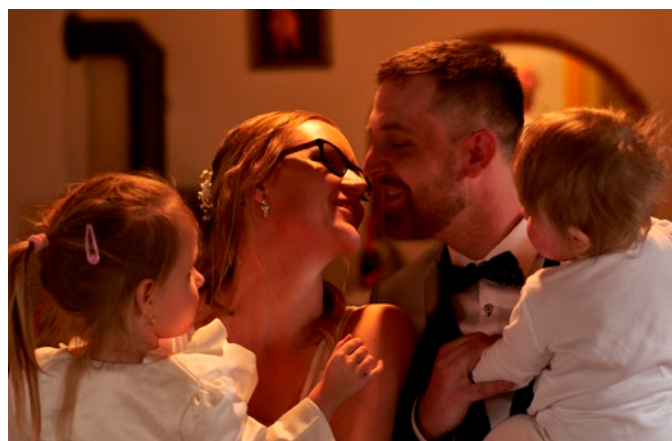

Viktor POSPÍŠIL

Šimon SMOČEK

SVATBA

*Radka Ševčíková a Peter Huška
si řekli své ANO*

Superrychlý internet bez výpadků si užijí domácnosti i v Kvasicích

Optika postupně propojuje Česko. Síť optického internetu T FIBER od T-Mobilu bude dostupná také v Kvasicích. Domácnosti tak získají přístup k nejmodernějšímu internetovému připojení s rychlostí až 1 000 Mb/s a digitální televizi s více než 160 programy.

PROČ PRÁVĚ OPTIKA?

Školní výuka, práce z domu, sledování TV nebo hraní online her. Pandemie ukázala, že drtivá většina běžného internetového připojení nezvládá plynulý chod více služeb najednou. Už i naše současné potřeby ukazují na nutnost kvalitnějšího připojení. T FIBER nabízí řešení – nejrychlejší a nejstabilnější připojení bez omezení, nezávislé na výkyvech počasí. Signál totiž vedou rychlostí světla speciální kabely z optických vláken, které jsou takřka bezúdržbové a mají životnost až 60 let. Jedná se o technologii budoucnosti, která je schopna pokrýt potřeby nejen současné, ale i budoucí generace.

Optický internet T FIBER bez problémů zvládne chod celé domácnosti. Jeho výhodou je totiž nejen maximální stabilita sítě, ale také vysoká rychlost stahování i nahrávání. Žádné „lagy“ při hraní her, žádné sekání videohovorů či televizních pořadů. Video v plné kvalitě je možné sledovat bez jakýchkoliv omezení. Navíc v poměru ceny k výkonu – v tomto případě především z hlediska jeho rychlosti a stability – dlouhodobě vychází jako bezkonkurenčně nejvýhodnější připojení na trhu.

Budování optické sítě patří k nejdůležitějším projektům T-Mobilu a připravuje infrastrukturu pro další rozvoj internetového připojení po následující desítky let. T-Mobile už dnes nabízí optický internet půl milionu domácností v ČR, a to ve více než 140 městech a obcích. Internet s rychlostí až 1 Gb/s pak poskytuje až milionu domácností.

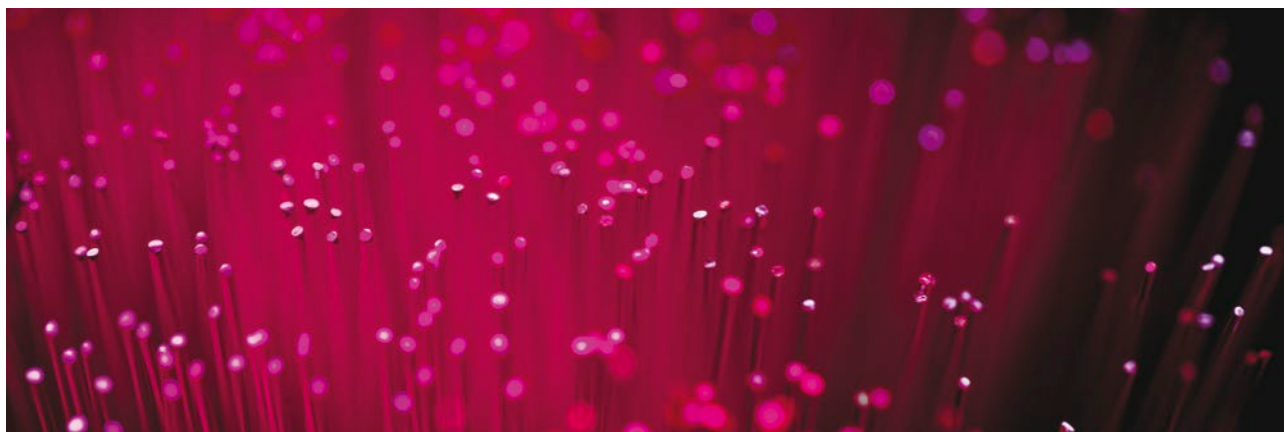
Zahájení prací na přivedení optického internetu by mělo v Kvasicích nastat v roce 2025/2026. Pokud chcete toto internetové připojení získat, případně potřebujete další informace, kontaktujte prosím co nejdříve smluvního partnera T-Mobile:

Zdeněk Červek, tel.: +420 606 738 632

e-mail: zdenek.cervek@optice.cz

www.t-mobile.cz/fiber

**Rychlost až
1 000 Mb/s**

SLOVO KNĚZE

Ve farnosti se celkem nic významného od posledního čísla Kvasických novin neudálo kromě prožití Vánoc. Zato v celosvětové církvi ano. Papež František vyhlásil 24. prosince 2024 Jubilejní Svatý rok 2025, který se opakuje po 25 letech. Začíná bulou k tomuto roku – „Naděje neklame“ (Řím 5,5). K této Naději nás volá právě v době, kdy se nám může zdát, že mnozí žijí v beznaději válek, nemocí, katastrof, nenávisti, neporozumění, nejistotě, nepřijetí... Jako hojivý lék se nám nabízí milosti a milosrdenství Jubilea. Opuštění hříchů a po splnění podmínek můžeme načerpat ze studnice Spásy, pro sebe i pro naše drahé zemřelé. Tento čas je časem Spásy (srov. 2. Kor 6,2). A i když se nám může zdát, že svět kolem nás to vůbec nezajímá anebo že mnozí si Boží Zákon uzpůsobují pro sebe a podle sebe, stačí nám Boží milost. Vždyť právě ve slabosti se může projevit Boží milost (srov. 2. Kor. 12,9).

Přidejte se k nám na duchovní pouť

Nyní již finišují přípravy na Národní pouť České republiky, která se bude konat v Římě od 28. – 30. 3. 2025. Možnou kapacitu v bazilikách jsme zcela zaplnili. V jednotlivých diecézích jsou ustanovena svatá poutní místa jubilejního roku. Modleme se, aby naše společné chvíle ve Svatých branách přinesly hojný duchovní užitek pro každého poutníka, ale i pro ty, kteří zůstanou doma, zvláště pro nemocné. V naší olomoucké arcidiecézi jsou to tato místa: Olomouc – katedrála sv. Václava, Svatý Hostýn, Velehrad, Provdov, Jaroměřice u Jevíčka a Svatý Kopeček u Olomouce. V Koclířově u Svitav můžeme nabírat z proudů milosti. Připojujeme aktuálně podmínky a také zveme vás na pouť k „milostivodu“ do Koclířova i na další místa, určená pro duchovní posilu v milostivém létu Páně.

Svatý rok je časem milosti

Od roku 1300 se v katolické církvi slaví takzvaný Svatý rok, neboli milostivé léto. Někdy se též nazývá

„jubilejní“ podle latinského jubileo – radovat se. Svatý rok je časem milosti, obrácení, odpuštění hříchů a bratrského společenství. V dějinách se slavily svaté roky dvojího druhu, buď řádné – každých 25 let připomínající kulaté výročí Kristova narození, anebo mimořádné, při různých jiných příležitostech (například v roce 2016 rok Božího milosrdenství).

Jubilejní roky v židovské tradici

Tradice jubilejních roků vychází z inspirace židovskou tradicí, podle níž se každých padesát let vyhlášoval Svatý rok. Během něho se neobdělávala pole, vracela se zabavená půda, propouštěli se otroci. Samotný výraz „jubileum“ se odvozuje z výrazu „yobel“ – od trubky z beraního rohu, která začátek Svatého roku ohlašovala. Podle Zákona Izraele spočívala spravedlnost především v ochraně slabých.

„Vyhlásíte za svatý každý padesátý rok a vyhlásíte v zemi svobodu pro každého jejího obyvatele. Bude to pro vás milostivé léto ..., každý se vrátí ke svému majetku, každý se vrátí do své rodiny ... nebudete sít a nebudete sklízet plodiny země“ (Lv 25,10-12). Více k tématu naleznete na www.vira.cz.

Jubilejní rok v katolické církvi

Obsahem svatých roků je především výzva k odpuštění a smíření ve všech vztazích a na všech úrovních. Svatý rok nabízí věřícím možnost získat i tzv. plnomocné odpustky pro sebe nebo pro zemřelé. Termín „odpuštěk“ je synonymem milosrdenství, protože má vyjadřovat plnost Božího odpuštění, které nezná hranic. Svatý rok má upevňovat víru, vést k vzájemné solidaritě uvnitř církve i ve společnosti a volá věřící k důslednějšímu vyznávání víry v Krista.

Svatá brána symbolizuje Krista

Symbolem Svatého roku je otevření Svaté brány v bazilice svatého Petra ve Vatikánu. Při překračování prahu Svaté brány si poutník připomíná Ježíšova slova: „Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu“ (Jan 10,9). Prochá-

zení Svatou branou symbolizuje rozhodnutí následovat Ježíše jako Dobrého pastýře a nechat se jím vést. Postupně Svatý otec František otevírá svaté brány v dalších bazilikách maior ve městě Římě: Lateránská bazilika, Santa Maria Maggiore, sv. Pavla za hradbami.

Svatý rok 2025: „POUTNÍCI NADĚJE“

Svatý rok 2025 nese téma „Jsme poutníci naděje“ a jeho mottem je biblický citát „Naděje neklame“ (Řím 5,5). Tento jubilejní rok byl zahájen v předvečer svátku Narození Páně 24. prosince 2024. Skončí pak 6. ledna 2026.

V jednotlivých diecézích proběhlo zahájení Jubilejního roku o svátku Svaté rodiny v neděli 29. prosince 2024. „Ať je putování do katedrály znakem cesty naděje,“ píše papež František v papežské bule Spes non confundit, kterou vyhlásil milostivý rok 2025.

Co jsou to ty plnomocné odpustky?

Každý hřích, který uděláme, s sebou nese vinu a trest. Vina je odpuštěna ve svátosti smíření (zpovědi), ale trest zůstává. Jen za těžký hřích, což je vlastně věčný trest – peklo, se mění ve svátosti smíření na časný trest. Plnomocné odpustky jsou tedy odpuštění časných trestů zbylých po odpykání viny ve svátosti smíření z pokladnice církve, kterou tam nashromáždil Ježíš Kristus svou obětí na kříži a svatí svým dobrým životem. A církev má právo

z ní brát a rozdávat za určitých podmínek: 3 základní – svátost smíření jsou svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce. Je to taková prevence ke svatosti.

Jak získat jubilejní odpustky?

Je 5 obvyklých podmínek: - nemít zalíbení v žádném hříchu, - mít úmysl odpustek získat, - svatá zpověď (v okruhu 14 dní), - svaté přijímání, - modlitba na úmysl Svatého Otce (například Věřím v Boha a Otče náš), - vykonání skutku, se kterým je spojen odpustek: - pouť na jubilejní svatá místa (zbožná účast na mši svaté nebo jiné veřejné bohoslužbě – křížová cesta, růženec a tak dále), - návštěva svatých jubilejních míst (alespoň 15 minut eucharistické adorace a rozjímání zakončené modlitbou Vyznání víry, Otče náš a Zdravas Maria), - skutky tělesného a duchovního milosrdenství (sytit hladové, dát napít žíznivým, oblékat nahé, přijmout cizince, pečovat o nemocné, navštívit vězně, pohřbit mrtvé; radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i zemřelé), - skutky pokání (alespoň na 1 den se zdržet zbytečného rozptylování – televize, videa, počítačové hry, sociální sítě a tak dále. Zdržet se i zbytečného konzumu – sladkosti, maso, alkohol... A darovat nějaký finanční dar na podporu potřebným nebo věnovat část volného času prospěšné činnosti).

P. Pavel Vágner, farář

AKCE, KTERÉ NÁS ČEKAJÍ

16 a 17. 5.	Arcidiecézní setkání mládeže na Svatém Hostýně
1. 6.	Novokněžské požehnání P. Josefa Kvapilíka z Kroměříže
22. 6.	Boží Tělo okolo náměstíčka A. Dohnala
17. 8. v 9 hodin	Kvasická pouť
7. 9.	Farní den
4. 10.	Pouť za obnovu rodin a kněžská povolání na Velehradě
10. - 14. 12.	Obnova Lidových misí po roce

V DIVADLE JSME SE OD DÁMSKÉ ŠATNY DOZVĚDĚLI VŠE O ŽENÁCH

První kulturní akcí v obci bylo 11. ledna divadlo. Tentokrát naše pozvání přijal ochotnický divadelní spolek Dámská šatna s představením Vše o ženách. Soubor v Kvasicích vystupoval již po několikáté, a jak tomu bylo v minulých letech, i nyní byla místa v hledišti zaplněna do posledního místa. Dámy z Dámské šatny opět předvedly skvělé herecké výkony, od samého začátku představení až do konce sálem zněl smích diváků.

text: Jana Koželová

Jubileum 2025

v Olomoucké arcidiecézi

*"Kéž milost tohoto Jubilea
v nás, poutnících naděje,
oživí touhu po dobrech
nebeských a vleje do celého
světa radost a pokoj našeho
Vykupitele."*

Kostel
Povýšení sv. Kříže
Jaroměřice u Jevíčka

Katedrála sv. Václava
Olomouc

Bazilika
Nanebevzetí Panny Marie
sv. Hostýn

Kostel
Panny Marie Sněžné
Provodov

Bazilika Nanebevzetí
Panny Marie
Velehrad

Doprovodné materiály
Pozdravy biskupů
Svědectví na cestě naděje
Pracovní listy pro děti
Materiály pro mládež
Inspirace pro všední dny

Více informací

ZŠ KVASICE

ZÁPIS ŽÁKŮ DO 1. TŘÍDY

Zapsáni budou žáci narozeni **od 1. 9. 2018 do 31. 8. 2019**

K zápisu se musí dostavit i ti, jimž byla odložena povinná školní docházka v loňském školním roce.

Pokud máte své portfolio prací z MŠ, přineste nám z něj ukázat 2-3 práce!

K zápisu je nutno přinést:

- občanský průkaz zák. zástupce a rodný list dítěte
- vyplněnou žádost o přijetí
- vyplněný zápisní list
- vyplněný dotazník školní zralosti

K odkladu je nutno přinést:

- vyplněnou žádost o odklad
- doporučení školského poradenského zařízení
- doporučení odborného lékaře

**zápis se koná v pátek
25. dubna 2025
od 13:30 do 17:00**

Dokumenty k zápisu najdete na
www.zskvasice.cz/dokumenty/

ADVENTNÍ KONCERT POMOHL RODINĚ POSTIŽENÉ POVODNĚMI

Čas předvánoční jsme v loňském roce ukončili poslední akcí kulturní komise, a to adventním koncertem v kostele Panny Marie a svatého Jana Nepomuckého, který se konal 15. prosince. Naše pozvání přijali žáci Základní umělecké školy Otrokovice, pobočka Kvasice. Adventní koncerty se v naší obci těší velké oblibě a i tentokrát tomu nasvědčoval do posledního místa zaplněný kostel. Žáci pod vedením svých učitelů předvedli své hudební nadání na různé hudební nástroje, kdy si každý vystupující jako odměnu zasloužil bouřlivý potlesk.

Při konání koncertu bylo vstupné dobrovolné. Celý výtěžek akce šel na účet rodiny Vávrových z Nových Heřminov, kteří byli v září roku 2024 zasaženi ničivými povodněmi. A proč zrovna Vávrovi? Rodina se přistěhovala do Nových Heřminov před dvěma lety, kdy si zde zrekonstruovali dům a v létě 2024 otevřeli pro veřejnost ZOO koutek. I tato rodina se věnuje veřejnému životu v obci a podílí se na příjemných chvílích ostatním. Proto bylo ze strany kulturní komise zcela jasné, kam vybrané dobrovolné vstupné v částce 5 000 Kč poputuje.

Kulturní komise Kvasice by chtěla poděkovat žákům Základní umělecké školy Otrokovice, pobočka Kvasice za příjemnější II. adventní neděle roku 2024 a dále pak všem dárcům za jejich štědrost na pomoc rodině Vávrových.

Rodina Vávrova vyjadřuje všem, kteří jakoukoliv částkou, i mimo adventní koncert, přispěli a kterým není lhostejná jejich současná situace, velké poděkování.

text: Jana Koželová

KULTURNÍ KOMISE KVASICE

Kulturní komise Kvasice vás srdečně zve na

KVASRUN a DĚTSKÝ DEN,

které se uskuteční

7. června 2025

na Loděnici v Kvasicích.

TURNAJ V PEXESU PATŘÍ MEZI NEJOBLÍBENĚJŠÍ AKCE

Tradičně na začátku každého roku pořádá Kulturní komise při Obecním úřadu v Kvasicích Turnaj v pexesu. Oblíbená společenská akce každoročně přitahuje velký počet závodníků a závodnic, kteří se v nedělní odpoledne scházejí, aby se pobavili a zasoutěžili si nad záludnými

kartičkami. Účastníci letos usedli ke stolům 16. února. Každý hrál se svým soupeřem a tajně doufal, že to bude právě on, kdo postoupí do finále a odnese si krásné věcné ceny. Letos tomu nebylo jinak. Pro pořadatele bylo úžasné sledovat, jak nejmladší účastníci, ale i rodiče, soustředěně

sledují kartičky a jak rychle plyne čas – závodníci, kteří před lety patřili do nejmladší kategorie, dnes již soutěží v té nejstarší. Pro všechny účastníky nemohl chybět bufet s občerstvením a sladká odměna.

text: Jana Koželová

Výsledky:

Kategorie 1-7 let

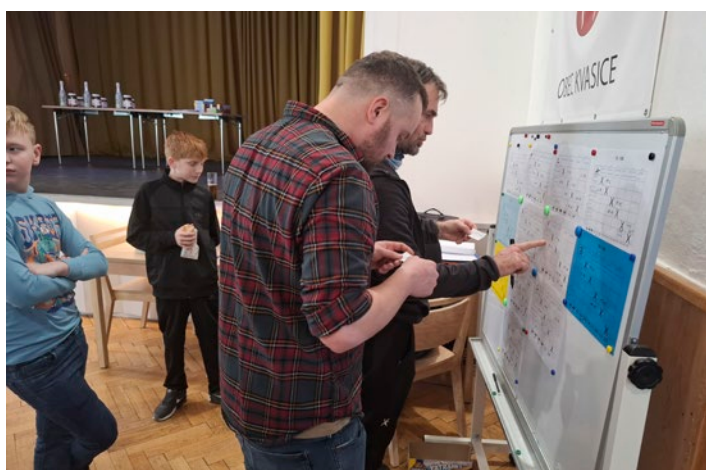
1. místo – Vojta Čabla
2. místo – David Brhel
3. místo – Marek Štanglica

Kategorie 8-14 let

1. místo – Metoděj Klement
2. místo – Tereza Kuzďalová
3. místo – Mikuláš Klement

Kategorie 15-100 let

1. místo – Sebastian Willert
2. místo – Veronika Matulíková
3. místo – Hana Nováková

KNIHOVNA LETOS CHYSTÁ NOVINKY I ZNÁMÉ BESEDY. PŘIJĎTE, JSTE ZVÁNI.

V místní knihovně se v úterý 17. prosince konala vánoční burza knih, která spojila lásku ke knihám s kreativním využitím pro děti. Kromě toho, že si návštěvníci mohli vybrat z vyřazených knih, byla připravena i perníčková dílna pro nejmenší. Malí i velcí si pochutnali na domácím dětském punči a dospělí se mohli zahřát horkým svařákem, což přispělo k příjemné atmosféře celé akce.

Na začátku ledna se pak do knihovny vydali žáci 1. třídy z místní základní školy, aby se seznámili s knihovnou, místem plným knih a příběhů. Během akce si děti prohlédly prostory knihovny, dozvěděly se, jak správně používat knihy a jak se orientovat mezi knižními regály.

Letos přijdou další změny

Místní knihovna se letos připravuje na řadu dalších změn a aktivit, které mají za cíl přiblížit literaturu, vzdělání a kulturu široké veřejnosti. S plány na rok 2025 přichází nejen modernizace prostor, ale i další akce pro školy, školky i všechny příznivce čtení.

Modernizace a rozšíření knihovního fondu

Jedním z nejvýznamnějších kroků, které knihovna plánuje, je instalace nových regálů. S postupným nárůstem počtu čtenářů a rostoucí poptávkou po knihách pro všechny věkové skupiny se stávají nové regály nevyhnutelnou součástí obnovy.

Noc s Andersenem i průvodce po Chříbech

Kromě fyzického rozvoje prostor se knihovna zaměřuje i na kulturní a vzdělávací aktivity. Na rok 2025 máme naplánované pravidelné besedy a vzdělávací akce pro děti. V březnu knihovnu navštíví všechny třídy mateřské školy a také celý první stupeň školy základní. Děti si hrály s poezií Jiřího Žáčka, kdy jsme pro děti připravily kreativní aktivity s využitím jeho veršů. Děti se mohou těšit i na další ročník Noci s Andersenem, která se také ponese v duchu poezie. Pro dospělé jsou pak na jaro naplánované besedy, například se známými Márovými, kteří posluchače vezmou až do Afriky, nebo přednáška Pavla Zrny, chříbského průvodce, který zase bude poutavě vyprávět o zajímavostech blízkých Chříbů.

text: Lucie Tomašíková

Kvasické noviny, vychází 4x ročně. Periodický tisk územního samosprávného celku. Datum vydání 23. 4. 2025.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 00287385. DIČ: CZ00287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavínková. **Grafika a DTP:** Monika Válková. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** Tiskárna KATOS, s. r. o.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.